

Η Κουκουβίστα

ΔΕΛΤΙΟ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΜΕΛΩΝ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ „Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ,,
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' - ΧΡΟΝΟΣ 11ος - ΤΕΥΧΟΣ 48, ΜΑΡΤΗΣ - ΑΠΡΙΛΗΣ 1985

Ιδιοκτήτης - εκδότης: ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΓΡΑΦΕΙΟΥ: Σωκράτους 79 - 81, ΑΘΗΝΑ 104 32, ΤΗΛ. 52.38.158
Υπεύθυνο σύμφωνα με το Νόμο: το εκάστοτε Διοικητικό Συμβούλιο

ΑΝΑΣΤΑΣΗ...

«Ανάστασιν Χριστού θεασάμενοι,
προσκυνήσωμεν Ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν,
τον μόνον αναμάρτητον...».

ΑΝΑΣΤΑΣΗ!! Μια λέξη προαιώνια, που σκορπίζει κάθε φορά χαρά σ' όλον τον κόσμο. Για να φτάσουμε στην Ανάσταση, προηγήθηκε η θλίψη και η πίκρα, ο χλευασμός και η μαστίγωση, η σταύρωση του Χριστού πάνω στο Γολγοθά. Και ύστερα ήρθε η χαρά και η λύτρωση του ανθρώπου με τη Λαμπρή Ανάσταση του Κυρίου. Γι' αυτό και όλοι οι Χριστιανοί 20 αιώνες τώρα «υμνοῦμεν και δοξάζομεν την του Χριστού Ἀγίαν Ανάστασιν».

Ο Χριστός με την Ανάστασή του καταπάτησε

το θάνατο. «Θανάτω θάνατον πατήσας», όπως ψάλλει και ο αναστάσιμος ύμνος.

Η Ανάσταση του Κυρίου είναι «εορτή των εορτών και πανήγυρις των πανηγύρεων». Οι πασχαλινές καμπάνες δονούν και πάλι τις ψυχές μας και μας προσκαλούν να δεχτούμε «το φαιδρόν της Αναστάσεως κήρυγμα» σαν μήνυμα χαράς κι αισιοδοξίας στους δύσκολους καιρούς που ζούμε.

Η έννοια της Ανάστασης είναι ευρύτερη, πέρα από εκείνη του Ιησού Χριστού, που αναφέρει η Καινή Διαθήκη. Δεν είναι Ανάσταση του σώματος μόνο, αλλά κυρίως Ανάσταση της ψυχής, αφού περάσει το σώμα μέσα απ' το θάνατο. Ο Χριστός με το θάνατό του θέλησε να εξαγνίσει την αμαρτωλή ανθρώπινη ψυχή, περνώντας ο ίδιος πρώτα απ' το καθαρτήριο πυρ, το θάνατο, αν και ο ίδιος ήταν «ο μόνος αναμάρτητος».

ΑΝΑΣΤΑΣΗ αποκαλούμε οι Έλληνες και κάθε μεγάλο γεγονός για το Έθνος μας, όπως το μεγάλο ξεσηκωμό του Γένους μας στις 25 Μαρτίου του 1821, που μέσ' απ' το σκοτάδι της σκλαβιάς και της τυραννίας αποζητήσαμε την Ελευθερία μας.

Για **ΑΝΑΣΤΑΣΗ** μιλάει σε κάποιο έργο του ο μεγάλος συγγραφέας Λέων Τολστόι που, επηρεασμένος απ' τη Γαλλική Επανάσταση, αναφέρεται στην αθλιότητα και τη δουλεία των αδύναμων χωρικών, που ζούσαν βασανισμένοι και ατιμασμένοι κάτω απ' την πιο στυγνή τυραννία των πανίσχυρων γαιοκτημόνων.

Τέλος, για **ΑΝΑΣΤΑΣΗ** της φύσης μιλούμε κάθε άνοιξη, που όλα «ανασταίνονται» μέσ' απ' τη χειμερινή τους νάρκη. Τα ζώα πολλαπλασιάζονται μέσα στον οργασμό τους. Τα φυτά ανθοβολούν και ντύνονται με τα πράσινα χρώματα της ελπίδας. Ο γαλανός ουρανός περιβάλλει τον πλανήτη μας κάτω απ' το φως του ζωοδότη ήλιου, που σκορπίζει τη θαλπωρή και αναζωογονεί κάθε πλάσμα που κινείται πάνω στην επιφάνειά του.

ΑΝΑΣΤΑΣΗ νιώθει κάθε ανθρώπινο πλάσμα πάνω στη γη, με όλ' αυτά τα θαυμαστά που βλέπει το μάτι του ή τα νιώθει με τις αισθήσεις του κι ευφραίνεται η ψυχή του.

Η «**ΑΝΑΣΤΑΣΗ**», λοιπόν, δεν είναι απλά μια τυπική θρησκευτική εκδήλωση, αλλά μια ουσιαστική και κοσμογονική παρουσία της ανθρώπινης ύπαρξης, ένα ψυχικό μεγαλείο και μια δύναμη υπέρτατη, με την οποία η χαρά νίκησε τη θλίψη, το πνευματικό φως νίκησε το σκοτάδι της απελπισίας και της αμαρτίας, η αληθινή αγάπη νίκησε το μίσος και το φθόνο.

κουκουβιστιαν νεα

Η ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΤΟΥ ΧΟΡΟΥ ΜΑΣ

Στις 9 του Μάρτη, Σάββατο, πραγματοποιήθηκε ο καθιερωμένος ετήσιος χορός του Συνδέσμου μας. Ιδιαίτερα φέτος παρατηρήθηκε κοσμοσυρροή και αυτό σημαίνει ανταπόκριση στο κάλεσμα του Δ.Σ., για μια επικοινωνία χαρούμενη μεταξύ των Καλοσκοπιτών και φίλων του χωριού. Περίπου 700 άτομα γέμισαν ασφυκτικά την αίθουσα του Κέντρου «ΑΙΓΑΙΟ». Ίσως χρειαζόταν κάποια άνεση ακόμη, αλλ' αυτό ήταν πέρα απ' τις προβλέψεις του Δ.Σ., γιατί σε κανένα άλλο χορό δεν ξεπεράστηκαν τα 550 άτομα. Ίσως και γιατί ήταν Σαββατόβραδο και ήρθε τόσος κόσμος, που την άλλη μέρα ήταν αργία για ξεκούραση, ύστερα απ' το νυχτερινό γλέντι. Πάντως ζητούμε συγνώμη απ' τους παραβρεθέντες στο χορό, αν παρατήρησαν κάποιες ελλείψεις. Παρά το συνωστισμό, το γλέντι άναψε και ο χορός έδωσε και πήρε ως τις 3 πρωινή ώρα.

Ο Πρόεδρος του Συνδέσμου Ζαχ. Ραπτόπουλος, με τα υπόλοιπα μέλη του Δ.Σ. χαιρέτισε το πλήθος, που πήρε μέρος σ' αυτή τη χορευτική εκδήλωση, με τα εξής θερμά λόγια:

Αγαπητοί φίλοι και συμπατριώτες,

Το Δ.Σ. του Συνδέσμου σας καλωσορίζει και σας ευχαριστεί για τη συμμετοχή σας στο αποψινό γλέντι του όμορφου χωριού μας.

Ο Σύνδεσμός μας από της ιδρύσεώς του, με τη συνεργασία και του Κοινοτικού Συμβουλίου, του οποίου ο Πρόεδρος Π. Βλάχος και σύμβουλος Θεμ. Ραπτόπουλος, με ικανοποίηση βλέπουμε να είναι απόψε μαζί μας, καταβάλλει κάθε προσπάθεια να επιτευχθεί ό,τι καλύτερο γίνεται για το χωριό μας.

Για να σημειώνεται όμως χρόνο με χρόνο ανοδική πορεία, απαραίτητη προϋπόθεση, όπως και άλλοτε έχουμε πει, είναι η ενότητα όλων των χωριανών και η υλική και ηθική συμπαράστασή τους, γιατί μόνον έτσι θα μπορέσουμε να μετατρέψουμε την Κουκουβίστα σ' ένα μοναδικό θέρετρο της Ρούμελης, δεδομένου ότι μας βοηθάει και η απαρράμιλλη φυσική ομορφιά της. Εκτός τούτου, με τη βασική και μόνο αυτή προϋπόθεση, είναι δυνατή η ανάπτυξη φιλικών δεσμών και πνεύματος αλληλεγγύης μεταξύ των μελών.

Η αποψινή συγκέντρωση, που ίσως δεν έχει προηγούμενο, αφ' ενός μεν φανερώνει ότι διατηρούμε μέσα μας σε υψηλό βαθμό το ενδιαφέρον για το χωριό μας, αφ' ετέρου δίδει κουράγιο στο Δ.Σ. να μπορεί να διαθέτει όλες του τις δυνάμεις για το καλό του χωριού μας.

Ιδιαίτερα ευχαριστούμε τους μη χωριανούς, οι οποίοι με την εδώ παρουσία τους φανερώουν τα φι-

λικά αισθήματα που τρέφουν για το χωριό μας.

Επίσης ευχαριστούμε όλους τους φίλους και χωριανούς για τα ωραία δώρα που μας πρόσφεραν για το λαχείο μας.

Θα ήταν παράλειψή μας αν δεν εκφράζαμε τις ευχαριστίες μας και προς τους ξενιτεμένους μας που, με τις προσφορές τους προς το Σύνδεσμο, αποδεικνύουν ότι δεν έπαυσαν να νοιάζονται για την ιδιαίτερη πατρίδα.

Τελειώνοντας, σας ευχόμαστε να περάσετε μία αλησμόνητη βραδιά. Ευχαριστώ.

Κατόπιν, το Δ.Σ. άνοιξε το χορό, με πρώτους χορευτές τον Πρόεδρο του Συνδέσμου και τον Πρόεδρο της Κοινότητας Καλοσκοπής Παν. Κ. Βλάχο, καθώς και τ' άλλα μέλη του. Χορεύοντας μέσα σε μια χαρούμενη ατμόσφαιρα το παραδοσιακό ρουμελιώτικο τσάμικο, πολλοί απ' τους παραβρισκομένους στο Κέντρο, άντρες και γυναίκες, ανέβηκαν στην πίστα, σχηματίζοντας διπλούς και τριπλούς χορούς. Το γλέντι συνεχίστηκε και με άλλους χορούς (ευρωπαϊκούς και σε μοντέρνους ρυθμούς) για κάθε ηλικία.

Οι 1.700 λαχνοί του λαχείου, που διέθεσε ο Σύνδεσμος, με τη βοήθεια μερικών πρόθυμων κοριτσιών έγιναν ανάρπαστοι απ' τον κόσμο, κερδίζοντας οι περισσότεροι κάποιο αναμνηστικό δώρο.

Ευχόμαστε υγεία σ' όλους και του χρόνου πάλι ανταμωμένοι και χαρούμενοι να ξαναγλεντήσουμε.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΔΩΡΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΛΑΧΕΙΟ ΤΟΥ ΧΟΡΟΥ (9.3.1985)

- «ΑΛΞΙΦΩΤΟ» — Φωτιστικά, Μ. Ασίας 35, Γουδί: 1 σετ σουβέρ.
- Αυγερινός Γιώργος, Ιωαννίνων 129, Κολωνός: 2 πουκάμισα ανδρικά.
- Αυγερινός Νίκος: 20 γυναικεία είδη.
- Ανώνυμος: 2 ζεύγη πασούμια.
- Γκιουλμπαξιώτη Βάγια: 3 πουλόβερ.
- Δαμίγος Αντώνης, Ανδρομάχης 148, Καλλιθέα: 1 ρόμπα.
- Δελαπόρτας Γεράς., Αγίας Σοφίας και Πύλου: 2 πουλόβερ γυναικεία.
- Αυγερινός Γιάννης: 2 προβολείς, 1 τηλ. συσκευή.
- Ζαμπούρας Γιώργος: 9 φιάλες διαφόρων ποτών.
- Θεοχάρης Κώστας: 2 πουκάμισα, 2 παιχνίδια.
- Κουτσουβέλης Αντώνης: 12 φιάλες ούισκυ.
- Κόλλιας Κώστας — ποτοποιία, Κυπρίων Αγωνιστών 15 Αργυρούπολη: 72 φιάλες διαφόρων ποτών και αναψυκτικών.
- Καραγιάννη Αναστασία: Ύφασμα για 2 φούστες.
- Κωστούρου Αικατερίνη: 4 κορνίζες.
- Κωστούρος Γιώργος — Ψιλικά, Κυπαρισσίας και Μιλήτου, Πειραιά: 6 είδη παπουτσιών.
- Κουφός Γιώργος — Ταβέρνα, Ποταμιάνου 2, Ιλίσια: 10 κιλά κρασί.
- Κυριαζής Αθαν. (από κατάσταση Σωτ. Γκάβα, Κορνάρου 4): Είδη γυν. ρούχων.
- Μσχονάς Σ. — Οπτικά, Ακαδημίας 10 (πλ. Κάνιγγος): Διάφορα είδη και 16 εκπτώσεις.
- Μέρμηγκα Αρχοντούλα, Μιχ. Μάνου 6, Χαλάνδρι: 1 λάμπα.

- Μηλιώνης Σπ. — Κοσμήματα, ωρολόγια, Λευκωσίας 9 (πλ. Αμερικής): Διάφορα είδη.
- Μουστάκα Βούλα, Κορωπίου 1, Αμπελόκηποι: 3 είδη ρούχων.
- Μουστάκας Κώστας — Ασφαλιστής, Κορωπίου 1, Αμπελόκηποι: 1 ασφαλιστήριο πυρός 1.000.000 δρχ.
- Μαλεβίτσης Αθαν.: 24 διάφορα είδη (παιδικά, κουζίνες, ρούχα).
- Πριόβολος Γιώργος και Ιωάννα: Είκοσι διάφορα είδη.
- Παπαδόπουλος Μιχ. — Έμπορος, οδός Λέκκα: Διάφορα είδη.
- Παπαχαλαράμπους — Οινοποιία «ΒΙΛΙΤΣΑ», Παιανία: 36 φιάλες κρασιών.
- Παναγόπουλος Άρης: Είδη αξίας 1.000 δρχ.
- Παγώνης Αντώνης: 1 νυχτικό.
- Αφοί ΠΑΠΑ — Εργοστάσιο υφασμάτων, Δεκελείας 39: Έφασμα για 2 γυν. παλτά, για 1 ταγιέρ, 3 τραπεζομάντηλα.
- Παπανικολάου Στράτος, Συρράκου 20, Κολωνός: 1 διακοσμητικό Ουγγαρίας.
- Ραπτοπούλου Βούλα: 2 κάδρα χάλκινα
- Σιαφάκα Ελένη — Ποτοποιία, Σαπφούς 12: 16 φιάλες διαφόρων ποτών
- Τσούκας Γιάννης — Τουριστικές επιχειρήσεις,

- Στουρνάρα 47: Φιλοξενία 2 ατόμων στο Ξενοδοχείο «ΑΛΚΗΣΤΙΣ» στη Μύκονο, για 4 μέρες.
 - Τσιγαρίδας Ι. και Σια, Αγ. Δημητρίου 11, Ψυρρή: 4 διάφορα είδη.
 - Τεμαράς Γιώργος, Δερβενακίων 24, Αγ. Ανάργυροι: 15 κιλά κρασί.
 - Τσαλίκης Γιώργος, Παπάγου 97, Ζωγράφου: 2 σταχτοδοχεία κρυστάλλινα.
 - Τριανταφυλλίδης Χρ.: 8 διάφορα είδη.
 - Τούμπας Κώστας: 52 γυν. είδη και 56 είδη κουζίνας.
 - Χαμηλός Φώτης, Ανεξαρτησίας 71, Αργυρούπολη: 24 φιάλες πορτοκαλάδες.
 - Αφοί Π. Χαμηλού — Ταβέρνα, Ανδριανουπόλεως 30, Κολωνός: 15 κιλά κρασί.
 - Χριστοφοράκης, Χρυσοσπηλιωτίσσης 7: Είδη ρούχων.
 - Χαραλμπίδης: 2 ζεύγη πιτζάμες.
- Το Δ.Σ. τους ευχαριστεί θερμά.

ΚΑΘΕ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ
ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΝΔΕΣΜΟ ΔΕΙΧΝΕΙ
ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΣΑΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ «ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ»

Το Διοικ. Συμβούλιο του Συνδέσμου στο χορό (9.3.85) από αριστερά: Γ. Χασιακός, Γ. Κωστούρος, Φ. Λευκαδίτης, Γ. Χαμηλός, Ζαχ. Ραπτόπουλος, Αλ. Ματθαίου και καθιστός Ν. Αυγερινός.

Νέοι Επιστήμονες

— Ο ΤΑΣΟΣ ΠΑΝ. ΧΑΣΙΑΚΟΣ τελείωσε τις σπουδές του στη Νομική Σχολή της Αθήνας και έλαβε το πτυχίο του, για ν' ασκήσει το δικηγορικό επάγγελμα, αφού υπηρετήσει πρώτα τη στρατιωτική του θητεία.

— Η ΓΕΩΡΓΙΑ ΤΡ. ΤΣΟΛΑΝΑ περάτωσε τις σπουδές της στη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών και δίνοντας τον καθιερωμένο όρκο, έλαβε πτυχίο καθηγήτριας.

— Η ΒΟΥΛΑ Ι. ΧΑΜΗΛΟΥ, που πέτυχε στις εξετάσεις του υπουργείου οικονομικών και ήδη είναι Υπάλληλος, τελείωσε τη Μαθηματική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών και έδωσε τον καθιερωμένο όρκο.

— Ο ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ, γιός του φονευθέντος στη Θεσσαλονίκη αείμνηστου γιατρού, Υφηγητή Πανεπιστημίου και βουλευτή Γρηγορίου Λαμπράκη και της Δήμητρας, θυγατέρας του ομοχωριανού μας ταγματάρχη Χωροφυλακής σε α. Παναγιώτη Ν. Χαραλάμπους, επέστρεψε πρόσφατα από την Αγγλία, όπου σπούδασε Οικονομικές Επιστήμες με βαθμό ΑΡΙΣΤΑ.

Θερμά συγχαρητήρια και καλή σταδιοδρομία.

Ο Καλοσκοπίτης ηθοποιός Φοίβος Ταξιάρχης

Συχνά παρακολουθούμε στην τηλεόραση και στον κινηματογράφο το Φοίβο Ταξιάρχη, που παίζει σε έργα με πολλή επιτυχία και τον καμαρώνουμε για την απόδοσή του, αλλά και γιατί είναι Καλοσκοπίτης αυτός ο εργάτης της Τέχνης. Και στο ραδιόφωνο ακούμε συχνά τη φωνή του, όταν ερμηνεύει λογοτεχνικά κείμενα ή απαγγέλλει με την ωραία υποκριτική φωνή του.

Πρόσφατα (7.4.1985) τον ακούσαμε και πάλι σε ραδιοφωνική εκπομπή, δίνοντας συνέντευξη για το θεατρικό έργο «Πέρα απ' τον ίσκιο των κυπαρισσιών» του Γιάννη Ρίτσου. Το έργο σκηνοθετεί ο Φοίβος Ταξιάρχης και θα το παίξει ο θίασος «Ελεύθεροι Καλλιτέχνες», που ανήκει και ο ίδιος.

Τα «τρία κυπαρίσσια» του έργου συμβολίζουν την αντίσταση των Ελλήνων στα χρόνια της τούρκικης σκλαβιάς και την αντίσταση του ελληνικού λαού κατά την κατοχή 1941 - 44 (κυρίως του λαού της Αθήνας). Παρουσιάζει μια μάνα (την Ελληνίδα) με τα τρία παιδιά της, που τα πιάσανε οι Γερμανοί και οι συνεργάτες τους και τα βασάνισαν απάνθρωπα, για να λυγίσουν την αντίσταση του λαού της Αθήνας.

Ο Σύνδεσμος καμαρώνει τον καλοσκοπίτη Καλλιτέχνη Φοίβο Ταξιάρχη (Ταξιάρχη Παν. Κόλλια) και του εύχεται κάθε επιτυχία. Καημένη επαρχία τί διαμάντια προσφέρει στην κοινωνική και πολιτική ζωή!

ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΤΗΛΕΦΩΝΟΔΟΤΗΣΗ

Πληροφορούμαστε ότι, με το τηλεπικοινωνιακό πρόγραμμα 1985, που έχει καταρτιστεί και για το Νομό Φωκίδας, προβλέπεται επέκταση 200 παροχών στην ΚΑΛΟΣΚΟΠΗ με το νέο Αστικό Δίκτυο, που θα εξυπηρετηθούν και τα χωριά Οινόχωρι, Σκλήθρο και Πανουριά.

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗ ΒΡΥΣΗ ΤΟΥ ΜΠΑΡΜΠΕΣΗ

Αν και είχε αρχίσει η διάνοιξη του δρόμου από το σπίτι του Αλεξόγιαννου προς τη Βρύση (δρόμος περιπάτου κάτω απ' τα βαθύσκιωτα πλατάνια και τις λεύκες), το έργο, δυστυχώς, σταμάτησε.

Ενώ έκαμαν παραχωρήσεις γειτονεύοντες με το δρόμο, δίνοντας κάποιο κομμάτι του κήπου τους ή κάποιο κομμάτι αυλής για να περάσει ο δρόμος, το έργο σκόνταψε στην άρνηση μερικών για κάποια παραχώρηση.

Έτσι, η Κοινότητα αδυνατεί να προχωρήσει το έργο, αλλά και ο Σύνδεσμος «ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ» δεν θα συμμετάσχει οικονομικά στη δαπάνη του έργου, αν ο δρόμος δεν φτάσει στη βρύση.

ΛΙΓΗ ΑΓΑΠΗ ΓΙΑ ΤΟ ΛΑΟ ΤΗΣ ΑΙΘΙΟΠΙΑΣ

Ο Σύνδεσμος, για να υλοποιήσει τα αισθήματα αγάπης που έδειξαν μερικά από τα μέλη του, κατέθεσε στην Εθνική Τράπεζα το ποσό των 10.000 δρχ. για τους συνανθρώπους μας που υποφέρουν, χωρίς να ξεχωρίζουμε χρώμα και φυλή. Τη δυστυχία γνωρίσαμε όλοι μας στην Κατοχή και στον Εμφύλιο.

Ο αριθμός του λογαριασμού στην Τράπεζα «για το λαό της Αιθιοπίας» είναι 414.841-08, αν κάποιος ιδιώτης θελήσει να καταθέσει χωριστό ποσό.

Τ' ΑΓΡΙΟΓΟΥΡΟΥΝΑ ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΣΤΗΝ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

Τ' αγριογούρουνα στην περιοχή του χωριού έχουν καταντήσει «εφιάλτες» για του χωριανούς μας, τώρα μάλιστα που έφτασε η ώρα της καλλιέργειας των κηπευτικών τους. Δεν ξέρουν οι άνθρωποι τι να κάμουν. Να φυτέψουν ή να τα παρατήσουν απ' το φόβο πως τ' αγριογούρουνα δε θ' αφήσουν ρίζα για ρίζα από πατάτες και φασόλια, αν δεν τα κυνηγήσουν.

Οι γνώμες γύρω απ' το αν είναι επιβλαβές θήραμα τ' αγριογούρουνα διχάζονται. Οι μεν κάτοικοι του χωριού θεωρούν επιβλαβέστατα τ' αγριογούρουνα, που «οργώνουν» κυριολεκτικά τον τόπο κάθε νύχτα και πέρα απ' το χώρο του καταφυγίου τους, φτάνοντας ως τα περιβόλια τους. Οι δε κυνηγοί τα θεωρούν ως μη επιβλαβή, γι' αυτό και τον Οκτώβρη μήνα έφτασε αντιπροσωπεία τους στο χωριό για επιτόπιο ρεπορτάζ, δημοσιεύοντας κατόπιν στην εφημ. «Κυνηγετικές Ειδήσεις», Νοέμβριος 1984, πρωτοσέλιδο άρθρο με τίτλο «Οδοιπορικό στη χώρα των γουρουνόφαγων: Αποκαλούν τ' αγριογούρουνα επιβλαβή και τα εξολοθρεύουν».

Οι κυνηγοί φυσικά τα βλέπουν με το δικό τους πρίσμα, γιατί δε θίγονται ζωτικά τους συμφέροντα, όπως των αγροτών της Καλοσκοπής και του Οινόχωρι. Γύρω απ' την κατάσταση αυτή πολλοί ανησυχούν: Οι κάτοικοι των χωριών Καλοσκοπής και Οινόχωρι, τα Κοινοτικά Συμβούλιά τους, οι Σύλλογοι των χωριών αυτών που εδρεύουν στην Αθήνα και απλοί πολίτες ακόμη. Η εφημ. «Το Οινόχωρι» δημοσίευσε προ καιρού γι' αυτή την «πληγή». Οι κάτοικοι της Καλοσκοπής έστειλαν σχετικό υπόμνημα στο Υπουργείο Γεωργίας, ζητώντας να επιτραπεί το κυνή-

ΑΠΟ ΤΟ ΣΗΚΩΜΟ ΤΟΥ ΓΕΝΟΥΣ

ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΙΑΝΟΙ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΤΟΥ 1821

Οι τριάντα ένας γνωστοί Κουκουβιστιανοί Αγωνιστές του '21 και άλλοι που δεν τους γνωρίζουμε, ακολούθησαν τον πρωτοκαπετάνιο ΠΑΠΑΝΤΡΙΑ τον Κουκουβιστιανό σ' όλες τις μάχες που έδωσε με τους Τούρκους (στο Μουσταφάμπεη, στο Χάνι της Γραβιάς, στα Βασιλικά Λοκρίδας κ.ά.). Μετά το θάνατό του (1822) κατατάχτηκαν στ' ασκέρια άλλων καπεταναίων (Πανουριάδων, Γκούρα, Μαμούρη κλπ.) και πήραν μέρος σε διάφορες ακόμη μάχες: Αετού Υπάτης, Προφήτη Ηλία Σαλώνων, Αράχωβας, Διστόμου, Πεντεορίων, Φουντάνας, Νευρουπόλεως, Πατραγτσικίου (Υπάτης) κ.α.

Για να τιμήσουμε τους ηρωικούς προγόνους μας, που τα θυσιάσαν όλα για τη Λευτεριά της πατρίδας, παραθέτουμε τα ονόματά τους:

1. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗΣ
2. ΑΥΓΕΡΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
3. ΒΑΡΣΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΣΤΑΣ
4. ΒΑΡΣΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
5. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ
6. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ή ΝΑΚΟΥ ΗΛΙΑΣ
7. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
8. ΔΑΝΙΗΛ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ
9. ΔΑΝΙΗΛ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ
10. ΔΑΝΙΗΛ ΝΙΚΟΣ
11. ΔΑΝΙΗΛ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
12. ΕΦΟΡΟΣ ΚΩΣΤΑΣ του Γ.
13. ΚΑΤΣΑΝΙΩΤΗΣ ΗΛΙΑΣ
14. ΚΟΛΙΑΣ ΑΘΑΝ. ή ΚΟΛΙΟΔΗΜΟΣ
15. ΚΟΣΙΔΑΣ ΚΩΣΤΑΣ
16. ΜΑΛΙΒΙΤΣΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
17. ΜΑΛΙΒΙΤΣΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ

γι των αγριογούρουνων, για να περιοριστεί η καταστροφή της παραγωγής τους. Το Κοινοτικό Συμβούλιο της Καλοσκοπής και ο Σύνδεσμος Καλοσκοπιτών «ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ» έκαναν παραστάσεις για το θέμα αυτό στο υπουργείο Γεωργίας και στο Νομάρχη Φωκίδας. Ακόμη και ο ιδιώτης Θανάσης Μαλεβίτσης, ανησυχώντας για την κατάσταση αυτή, ανέπτυξε σε αναφορά του στο Νομάρχη Φωκίδας τον κίνδυνο απ' τ' αγριογούρουνα.

Ύστερ' απ' όλ' αυτά ρωτάμε και πάλι τους αρμόδιους του Υπ. Γεωργίας και της Νομαρχίας Φωκίδας να μας πουν τί αποφάσισαν; Θα προστατέψουν την παραγωγή των κατοίκων των δυο χωριών (Καλοσκοπής και Οινόχωριου) επιτρέποντας το κυνήγι των αγριογούρουνων ή θα λάβουν υπόψη τους μόνο όσα έγραψαν οι «ζωόφιλοι» κυνηγοί;

«Κρούομε τον κώδωνα», κύριοι αρμόδιοι, πριν χάσετε την ψυχή του λαού, αυτού του απλού αγρότη, που μένει δεμένος με τις ρίζες του και περιμένει τη δική σας προστασία, για να μην πάρει, αναγκαστικά, το δρόμο της μετανάστευσης. Αναμένουμε!

18. ΜΑΛΙΒΙΤΣΗΣ ΝΙΚΟΣ
19. ΜΑΝΤΖΟΡΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
20. ΜΙΜΕΝΙΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
21. ΜΟΡΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
22. ΜΟΡΗΣ ΠΑΠΑΝΤΡΕΑΣ (οπληρχηγός)
23. ΜΟΡΗΣ - ΤΣΟΝΟΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ
24. ΜΟΡΗΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ
25. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ
26. ΠΑΠΑΠΕΤΡΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
27. ΡΑΠΤΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
28. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ ΓΙΑΝΝΗΣ
29. ΧΑΜΠΗΛΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
30. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ ΛΙΑΚΟΣ
31. ΧΑΣΙΑΚΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ

ΠΗΓΕΣ: 1. Χειρόγραφα Αρχεία Αγωνιστών του '21 (Εθνική Βιβλιοθήκη). 2. Βιβλίο Γ. Καψάλη: «Ο Θανάσης Μανίκας και οι Πολιορκητές των Σαλώνων». Άμφισσα 1973, σελ. 23. 3. Βιβλίο Γ. Χασιακού: «Πνευματική Καλοσκοπή», Αθήνα 1976, σελ. 72.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Αν τυχόν υπάρχουν και άλλοι αγωνιστές που δεν αναφέρονται, παρακαλούνται όσοι έχουν στοιχεία να μας γράψουν σχετικά.

Στο θρυλικό Παπαντριά

Της Κουκουβίστας γέννημα, της Γκιώνας το βλαστάρι,
έγινες θείο σύμβολο, δικό μας, συ, καμιάρι!
Γεννήθηκες, μεγάλωσες αγνά και τιμημένα,
μες στα βουνά αντρώθηκες, τα πυκνοδασωμένα.

Προτίμησες με τα θεριά να ζήσεις μες στα δάση,
να μη δουλέψεις την Τουρκιά, σκλαδιά να μη σε θάψει.
Υπήρξες Κλέφτης φοβερός και τρόμος των απίστων,
στάθηκες δρόμος μοναχός κατά των αλλοπίστων.

Χρυσές ελπίδες στήριξε το Έθνος μας σε σένα,
σαν ο Αγώνας άρχισε τότε το Εικοσιένα.
Ταίρι του Διάκου έγινες, με την παλικαριά σου,
στο Μουσταφάμπεη έδειξες, παπά, τη λεβεντιά σου!

Πολέμησες ηρωικά μες στην Γραβιάς το Χάνι,
γι' αυτό και σου προσφέρεται αμάραντο στεφάνι.
Στη μάχη των Βασιλικών, σπαθί και ράσο αντάμνι,
νίκησαν το Βεϊράν - πασά κι έγινε κάποιο θάμα!

Με τό 'να χέρι κράταγες τον τίμιο Σταυρό σου,
με τ' άλλο σου πολέμαγες, χτυπώντας τον εχθρό σου.
Σ' όλες τις μάχες νίκησες, δεν έσκυψες κεφάλι,
τον Τούρκο δεν προσκύνησες, η δόξα σου μεγάλη!

Μαζί σου πολεμήσανε και άλλοι πατριώτες
υπήρξαν ήρωες κι αυτοί, γενναίοι στρατιώτες
κι έδειξαν παλικαριά και τόλμη μες στη μάχη
γι' αυτό, καθέννας απ' αυτούς, αιώνια δόξα νά 'χει.

Του γένους το ξημέρωμα είχε γλυκοχαράξει,
όταν ο Χάρος θέλησε κοντά του να σ' αρπάξει.
Κι η μάνα γη σ' αγάλλιασε, μ' αγάπη κάποια μέρα
και σ' έκλεισε στα σπλάχνα της, ν' αναπαυτείς πατέρα!

Για τη γλυκιά τη λευτεριά έδωκες τη ζωή σου,
αθάνατε Παπαντριά, κι είναι τιμή δική σου.
Τώρα που συμπληρώθηκαν 'κατόν πενήντα χρόνια,
τιμές πολλές σου γίνονται και συ θα ζεις αιώνια!

Σύμβολο έγινε τρανό, παπά, η προτομή σου,
κι αιώνια στο χώρο αυτό θα φερουγά η ψυχή σου!
Η προτομή σου στήθηκε στη μαρμαροκολόνα
και φως τριγύρω χύθηκε του ιερού Αγώνα!

Θε να μας δίνεις, ήρωα, κάθε στιγμή ελπίδα,
να κάνουμε το χρέος μας προς τη γλυκιά πατρίδα!
ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΑΣΙΑΚΟΣ

«Γενέθλια γη»

Ο ΜΑΡΤΗΣ, ΜΗΝΑΣ ΠΟΥ ΞΕΧΩΡΙΖΕΙ

Ο Μάρτης είναι ο τρίτος μήνας του χρόνου και ο πρώτος της άνοιξης, ο άστατος στις καιρικές μεταβολές. Και σωστά ο λαός τον λέει «άστατος» μήνας, γιατί αρχίζει:

«Από Μάρτη καλοκαίρι κι από Αύγουστο χειμώνας».

Επίσης, λέει για το Μάρτη και τις εξής ακόμη παροιμίες:

— «Μάρτης, γδάρτης και κακός παλουκοκαύτης».

— «Του προυί του ψουφάει

κι ως του μισ' μέρ' του βρουμάει»

— «Μαρτιάτικο πουλί, Αυγουσιτιάτικο αυγό»,

γιατί η κλώσσα θγαίνει τα πουλιά του Μάρτη, γίνονται κότες (πουλάδες) και τον Αύγουστο γεννούν αυγά.

— «Ψεύτηκη η αγάπη σου σαν του Μαρτιού το χιόνι, κει που το ρίχνει το πρωί, μέχρι το βράδυ λιώνει».

Σε άλλα μέρη, όπως στα Σάλωνα, τα παλιά χρόνια την πρωτομαρτιά γύριζαν στα σπίτια τα παιδιά κι έλεγαν τα κάλαντα, το «Μάρτη». Έφτιαχναν μια ξύλινη χελιδόνα, βαμμένη με το μαυρόασπρο χρώμα του πουλιού και τη στήριζαν πάνω σ' ένα μακρύ ξύλο, που το έβαζαν μέσα σ' ένα καλάμι. Πρόσδεσαν στο ξύλο της χελιδόνας ένα σχοινί και από μια τρύπα, που ήταν στη μέση του καλαμιού, τραβούσαν το σχοινί και το ξύλο ανεβοκατέβαινε, ενώ η χελιδόνα «πετούσε» κι έλεγαν τα παρακάτω κάλαντα:

— «Μάρτης ήρθε, όρη ανθίστε,
πουλάκια κελαηδήστε,
λέει - λέει η χελιδόνα
για το Μάρτη τον καλό μας».

Επειδή εκείνη τη μέρα δεν ήταν αργία και τα παιδιά είχαν σχολείο, φοβούνταν το δάσκαλο και για να μην αργήσουν και τιμωρηθούν, πρόσθεταν και τα εξής λόγια:

— «Σήκω συ νοικοκυρά
και σπιτονοικοκυρά,
δος μου μένα πέντε αυγά
κι άλλα πέντε κόκκινα.
Έχω δάσκαλο καλό
και παραδάσκαλο κακό,
αν αργήσω δέρομαι
και πάλι ξαναδέρομαι».

Φαίνεται, ότι οι νοικοκυρές την πρωτομαρτιά σκούπιζαν και καθάριζαν τα σπίτια, για να φεύγουν τα κακά δαιμόνια του χειμώνα και να ετοιμαστούν για τη μεγάλη γιορτή της Λαμπρής. Γι' αυτό και τα παιδιά συνέχιζαν τα κάλαντα με τα λόγια:

— «Έξω ψύλλοι, έξω κοραίοι,
έξω σεις τρισκαταραίοι,
να μπούμε μεις οι χριστιανοί,
να κάνουμε τα λαμπρά μας,
όπως αγαπάει η καρδιά μας».

Τα παιδιά τα φίλευαν με λεπτά και αυγά.

Τέλος, τα παιδιά και οι γυναίκες συνήθιζαν να δένουν «Μάρτη», δηλαδή δίκλωνο στριμμένο ασπροκόκκινο νήμα. Το πενούσαν στο δάχτυλο σαν δαχτυλίδι ή στον καρπό του χεριού σαν βραχιόλι, για να προφυλάγονται από το μαύρισμα του καυτερού μαρτιάτικου ήλιου. Βγαίνοντας ο Μάρτης, το νήμα αυτό το έδεναν στη σούβλα του πασχαλινού αρνιού να καεί, για το καλό της χρονιάς. Στην Κουκουβίστα το κρεμούσαν στην κληματαριά, να το πάρουν τα χελιδόνια που θα χτίζουν τη φωλιά τους.

Γ. Α. Χ.

Οι Κλέφτες

Οι Κλέφτες επροσκύνησαν και γίνηκαν ραγιάδες,
κι άλλοι φυλάνε πρόβατα, κι άλλοι δόσκουνε γίδια.

Μα ένα μικρό κλεφτόπουλο δεν θε να προσκυνήσει.

Το πλάι - πλάι πήγαινε, τον ταμπούρα λαλούσε:

— Εγώ ραγιάς δε γίνουμαι! Τούρκους δεν προσκυνάνω...

Δεν προσκυνάω τους άρχοντες και τους κοτσαμπασήδες,

μόν' καρτερώ την άνοιξη νά 'ρθουν τα χελιδόνια,

να θγουν οι δλάβοι στα βουνά, να θγουν οι βλαχοπούλες

να πάρω έναν ανήφορο, να πάρω ανηφοράκι,

να βρω κλαράκι φουντωτό και ριξιμιό λιθάρι,

να γείρω ν' αποκοιμηθώ, γλυκόν ύπνο να πάρω.

Μήτε έγεια, ούτε πλάγιασα, μήτε τον ύπνο πήρα.

κι ακούω τα πεύκα να δογγούν και τις οξείες να τρίζουν

κι ακούω μια πετροπέρδικα, μιαν αηδονολαλούσα

και τόλεγε λυπητερά σα μαύρο μοιρολόι.

— Το τί έχεις, περδικούλα μ', και κλαις κι αναστενάζεις;

Μην είν' τ' αυγά σου μελανά και τα πουλιά σου μαύρα...

— Δεν είν' τ' αυγά μου μελανά και τα πουλιά μου μαύρα,
μόν' κλαίω για την κλεφτουριά, για τους καπεταναίους,
που τους χαλάει ο Αλήπασας στα Γιάννενα στη λίμνη...
(Δημοτικό)

Λαογραφικά

ΠΑΣΧΑΛΙΑΤΙΚΑ

ΓΙΟΡΤΕΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Γράφει ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΑΣΙΑΚΟΣ

Στα προπολεμικά χρόνια, που τα ορεινά χωριά ήταν πλημμυρισμένα από κόσμο, τα ήθη κι έθιμα τηρούνταν με πολλή ευλάβεια και οι διάφορες γιορταστικές εκδηλώσεις ήταν έντονες. Σ' αυτές τις γιορτές σας μεταφέρω μέσ' από τούτο το κείμενο, που αναφέρεται στη ζωή των κατοίκων της Καλοσκοπής. Σήμερα, κάθε Λαμπρή μετακινούνται για λίγες μέρες στο χωριό αρκετοί Καλοσκοπίτες, νοσταλγοί του παραδοσιακού ρουμελιώτικου Πάσχα, για να γιορτάσουν όπως και στα παλιά χρόνια:

Πλησιάζοντας το Πάσχα άρχιζαν έντονα οι προετοιμασίες για τη μεγάλη γιορτή της χριστιανοσύνης. Από την παραμονή του Λαζάρου (την Παρασκευή) οι μαθήτριες του σχολείου σκόρπιζαν στις ρεματιές, παρές και μάζευαν πολύχρωμα και αρωματικά λουλούδια, που ανάμεσά τους ξεχωρίζουν οι μενεξέδες (τα ίτσια), με το δυνατό άρωμά τους, για να στολίσουν τα καλάθια τους. Το Σάββατο από πολύ πρωί γύριζαν στις γειτονιές, ψάλλοντας τα κάλαντα:

«Καλή μέρα σας, καλή χρονιά σας,
καλώς ήρθαμε σ' αρχοντικά σας.
Έρθ' ο Λάζαρος, ήρθαν τα Βάγια,
ήρθε κι άγρυπνος στις κορασίδες.

—Κορασίδες μου σταυρό σταθείτε,
για να κλάψουμε το Λάζαρό μας.
—Πού είσαι Λάζαρε, πού είσαι αδερφέ μας,
πού είσαι τρίκλωνε βασιλικέ μας.
—Μέρες τέσσερις μέσα στον Άδη,
μέσα στο φαρμακερό σκοτάδι,
να μου δίνανε λίγο νεράκι,
πούν' το στόμα μου πικρό φαρμάκι...».

Συνέχεια τραγουδούν, ανάλογα με το σπίτι που βρίσκονται, τους στίχους που ταιριάζουν. Στο σπίτι που έχει μοναχογιό ή μοναχοθυγατέρα:

«Κυρά μου τον υγιόκα σου,
κυρά μου τον υγιούλη,
στα τάχτια - τάχτια τον κρατάς,
στα χάδια πάντα πέφτει
και στα χρυσά προσκέφαλα
τον βαίνει και κοιμάται...».

Για την κόρη:

«Κυράμ' τη θυγατέρα σου,
κυρά μου το κορίτσι,
στα τάχτια - τάχτια το κρατάς,
στα χάδια πάντα πέφτει...».

Όταν το σπίτι έχει «γραμματισμένον» άνθρωπο:

«Γραμματικέ και Δάσκαλε και Ψάλτη κι Αναγνώστη,
σαν γράφοντας, σαν ψέλνοντας, echύθη το μελάνι
και βάψανε τα ρούχα σου και τα μεταξωτά σου...».

Όταν έχει γυρίσει ξενιτεμένος στο σπίτι:

«—Ξένε μ' το μαντηλάκι σου, τι τόχεις λερωμένο;
—Η ξενιτιά το λέρωσε και τόχω λερωμένο,
η ξενιτιά κι η λεβεντιά κι ο πόνος κι η αγάπη...».

Όταν υπάρχουν πολλά παιδιά στο σπίτι, καλοτυχίζουν την κυρά:

«—Καλότυχη πού 'σαι, κυρά,
με γιούς, με θυγατέρες,
στέλνεις τους γιούς στα γράμματα,
τις κόρες στα πλουμπίδια.
Σαν ήρθε ο γιός απ' το σκολεϊό
κι η κόρη απ' τα πλουμπίδια,
ήρθαν κι ανταμώθηκαν
στη μέση στην αυλή της.
Σαν τάειδε η μανούλα τους,
τα γλυκοκαμαρώνει...».

Άλλες πάλι κοπέλες λένε τα συνηθισμένα κάλαντα:

«Μάθατε τι γίνει
σήμερα στην Παλαιστίνη;
Εις την πόλη Βηθανία
κλαίει Μάρθα και Μαρία,
Λάζαρο τον αδερφό τους,
τον πολύ αγαπητό τους...».

Τελειώνοντας τα κάλαντα καταμετρούσαν τις δραχμούλες και μοίραζαν τ' αυγά που μάζευαν.

Την Κυριακή των Βαΐων γιόρταζαν με ιδιαίτερη ευλάβεια. Δυο - τρεις μέρες νωρίτερα ο πιο πρόθυμος Χριστιανός, που ήθελε να εξυπηρετήσει την εκκλησία, με το μουλάρι του έτρεχε στις πλαγιές του Καλλίδρομου, κοντά στο μοναστήρι της Δαμάστας, ίσαμε τέσσερις ώρες ταξίδι και το φόρτωνε βάγια (δάφνη). Ανήμερα της γιορτής όλοι που εκκλησιάζονται παίρνουν τ' αγιασμένο κλωνάρι και το φυλάνε στο εικονοστάσι όλον το χρόνο. Πολλές φορές καίνε τα φύλλα και τα χρησιμοποιούν στη βασκανία ή τα ρίχνουν και σε φαγητά που μαγειρεύουν.

Τη Μεγάλη Τετάρτη γίνεται η τελετή του «Ευχελαίου» και ο παπάς «χρίει» με τ' αγιασμένο λάδι όλους τους πιστούς.

Από τη Μ. Πέμπτη αρχίζει έντονα η προετοιμασία της Λαμπρής. Οι νοικοκυρές ζυμώνουν το «λαμπρόψωμο» και τις «λαμπροκουλούρες», με τ' αυγό στη μέση

του σταυρού, που φτιάχνουν πάνω στην κουλούρα. Επίσης βάφουν τα κόκκινα αυγά και καθαρίζουν το σπίτι, γιατί περιμένουν και ξενιτεμένους. Το βράδυ με κατάνυξη παρακολουθούν τη Σταύρωση του Κυρίου και ακούνε μ' ευλάβεια τα «δώδεκα» Ευαγγέλια, εξαγνίζοντας έτσι την ψυχή τους, που τη βαρύνουν καθημερινά οι «αμαρτίες» από τις προστριβές τους.

Το πρωί της Μ. Παρασκευής όλα τ' αγόρια του σχολείου γύριζαν στο χωριό, μ' ένα ξύλινο σταυρό στα χέρια, που είχε πάνω τον Εσταυρωμένο και ψάλλουν με πολλή θλίψη τα Άγια Πάθη του Χριστού:

«Σήμερα μαύρος ουρανός, σήμερα μαύρη μέρα,
σήμερα όλα θλίνονται και τα δουνά λυπούνται.
Σήμερα έβαλαν βουλή οι άνοιμοι Εβραίοι,
για να σταυρώσουν το Χριστό, των πάντων Βασιλέα...»

Το μεσημέρι οι κόρες του χωριού, μετά την Αποκαθήλωση, στολίζουν τον Επιτάφιο, με πολλά λουλούδια, που υπάρχουν άφθονα, γιατί είναι ανθισμένα τα οπωροφόρα κ.ά. δέντρα (μηλιές, κερασιές, κουτσουπιές) και το χωριό μοιάζει μ' ανθισμένο περιβόλι. Όλοι προσκυνούν τον Επιτάφιο, ενώ οι μανάδες περνούν τα παιδιά τους κάτω απ' αυτόν, ζητώντας υγεία και φώτιση από τον Σταυρωμένο Κύριο.

Όλο το απόγευμα η καμπάνα χτυπά λυπητερά για το Θείο Πάθος, χωρίς διακοπή καμιά. Τα παιδιά, κρεμασμένα απ' το γλωσσίδι της, εναλλάσσονται, για να μην κουράζονται, και τη χτυπούν με τις ώρες. Έτσι νιώθουν έντονα το πένθος και όσοι ακόμα είναι σκορπισμένοι στα χωράφια, που φυτεύουν τα φασόλια τους και τις πατάτες, πριν τους προφτάσει η Λαμπρή και «θαρέσει πίσω» το φύτεμά τους. Τι δε μας θυμίζουν τέτοιες ιερές στιγμές!

Το βράδυ όλο το χωριό παραβρίσκεται στην περιφορά του Επιταφίου, μαζί και όλοι οι ξενιτεμένοι, που ήρθαν για το Πάσχα κοντά στους δικούς τους.

Το Μ. Σάββατο, ημέρα πένθους για τη χριστιανότητα, κάνουν σθόρυβα τις τελευταίες προμήθειες, για να γιορτάσουν την άλλη μέρα τη Λαμπρή Ανάσταση του Κυρίου, με κάθε επισημότητα και πολυτέλεια...

Κάθε οικογένεια έχει στο σπίτι τ' αναγκαία για τη Λαμπρή τροφήμα: Το αρνί ή κατσίκι, το τυρί, τ' αυγά, και το ψωμί. Δεν υπάρχει οικογένεια που να μην έχει φροντίσει γι' αυτή τη μέρα. Όλο τον άλλο καιρό μπορεί να δυστυχούν και να υποφέρουν. Αυτή τη μέρα, όμως, θα φάνε όσο θέλουν και θα διασκεδάσουν όσο τους κάνει κέφι. Γι' αυτό κι επικράτησαν οι φράσεις: «Παντού φτωχό, στο πανηγύρι πλούσιοι» ή «Χριστού - Λαμπρή όλου κρέας του πατάμι».

Πλησιάζοντας τα μεσάνυχτα του Σαββάτου προς την Κυριακή χτυπούν χαρμόσινα οι καμπάνες και παίρνοντας τον ήχο τους το δροσερό απόγειο της Γκιώνας, διαλαλεί σε ρεματιές και βουνοπλαγιές τη λαμπρή Ανάσταση, που φέρνει τη σωτηρία και τη χαρά σ' όλους τους πιστούς της γης. Και σαν βγει η Ανάσταση αστράφτει ο ουρανός απ' τις κροτίδες και τα βεγγαλικά, που συνήθως φέρνουν απ' την πολιτεία οι ξενιτεμένοι, δίνοντας κάποια χωριστή χαρά στον παιδόκοσμο. Τελειώνοντας η Θεία Λειτουργία, με τους υπέροχους αναστάσιμους ύμνους, καθένας μεταφέρει από την εκκλησία στο σπίτι αναμμένη λαμπάδα, για

ν' ανάψει το καντήλι και να φωτίσει το σπίτι με φως αναστάσιμο.

Πρωί - πρωί της Λαμπρής οι άντρες του σπιτιού σφάζουν τ' αρνί ή το κατσίκι (μερικοί το έχουν έτοιμο απ' την προηγούμενη) και το σουβλίζουν. Ετοιμάζουν κατά γειτονιές τις φωτιές στις αυλές ή στ' αλώνια, καίγοντας γκριζιάρια ελάτινα ή και κλήματα, για να γίνει πλούσια θράκα.

Σαν αρχίσει το στριφογύρισμα των αρνιών πάνω στη θράκα (στο λάκκο), όλοι αδερφωμένοι τραγουδούν με κέφι, αστειεύονται, πίνουν και τρώνε μεζεδάκια, που μοιράζουν οι νοικοκυρές και ανταλλάσσουν εγκάρδιες ευχές. Τί ωραίες και ειρηνικές στιγμές φέρνει η Λαμπρή, μακριά απ' τις έγνοιες της ζωής! Το γλέντι συνεχίζεται ως το μεσημέρι, που αποκορυφώνεται μέσα στην κνίσσα των ροδοκόκκινων αρνιών.

Κάθε παρέα φροντίζει να έχει πολλά αρνιά στο «λάκκο» και καμαρώνουν όλοι, όταν ψήνονται 10 - 15 μαζί. Μετά το λιάνισμα του αρνιού σε κομμάτια, ο οiwονοσκόπος αρχηγός της οικογένειας παίρνει την πλάτη του αρνιού και την κοιτάζει με προσοχή, προλέγοντας τα μέλλοντα να συμβούν. Αν ιδεί κάποιο σκοτεινό σημάδι, σημαίνει πως θα συμβεί κακό, αναστάτωση, πόλεμος. Αν ιδεί κάποια λακκουβίτσα στο κόκαλο, σημαίνει «λάκκο» για κάποιο συγγενή που θα πεθάνει. Αν έχει γερό καπίστρι: (τό νεύρο — ο μύς — που απολήγει από την πλάτη), σημαίνει πως το νοικοκυριό το κρατά καλά ο αρχηγός της οικογένειας.

Ακόμα δεν προφθαίνει η οικογένεια να τελειώσει το πασχαλινό της γεύμα, χτυπούν και πάλι οι καμπάνες, καλώντας τους πιστούς στην «Αγάπη». Χωρίς καθυστέρηση, με τις λαμπάδες στα χέρια τους, προβαίνουν μικροί και μεγάλοι, απ' όλα τα μονοπάτια του χωριού, στα γιορτινά ντυμένοι και τραβούν στην εκκλησία, όπου θ' ακούσουν το: «Πάσχα ιερόν, Πάσχα Άγιον, Πάσχα πανσεδάσμιον, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα...». Ύστερα, στο χοροστάσι συνεχιζόταν λαϊκός χορός, με τ' αθάνατα ελληνικά τραγούδια, που έπαιζε με τα όργανά του (πίπιζα και νταούλι) το ντόπιο λαϊκό συγκρότημα.

Περνώντας τ' «ασπροδόμαδο», δηλαδή η δδομάδα της Διακαινησίμου, τελειώνει και ο κύκλος των πασχαλιάτικων γιορτών.

Γ. Χ.

Άνοιξη

Ήρθε πάλι άνοιξη,
ήρθαν τα λουλούδια.
Πράσινα η γη φορεί
και ανθίζει το κλαρί
και παντού χαράς χοροί
και παντού τραγούδια.

Έλιωσαν στις κορυφές
των δουνών τα χιόνια.
Άνοιξε η τριανταφυλλιά
και στην πρώτη τους φωλιά
ήρθαν πάλι τα πουλιά,
ήρθαν χελιδόνια.

ΑΓΓ. ΒΛΑΧΟΣ

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΑΓΡΥΠΝΙΑ

Διήγημα
Της ΛΟΥΛΑΣ Δ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

Κουράστηκε. Πρώτα το κορμί κ' ύστερα κ' η ψυχή. Ένα μούδιασμα ανέβαινε από τα κουρασμένα πόδια και του τρυπούσε την καρδιά. Χαλάρωνε τα χέρια και λύνονταν όλα τα μέσα του.

Ας είταν Θεός. Έβλεπε το χώμα να φεύγει κάτω απ' τα πόδια του. Εδώ, στο Όρος των Ελαιών, σε μιαν ώρα εσπερινή, γλυκύτατη όσο ποτέ άλλοτε, ζήτησε απ' τους μαθητές του ν' αποσυρθεί. Σε κείνους είπε ν' αργυπνήσουν. Προμάντευε πως η νύχτα που θα έφτανε σε λίγο θα είταν δύσκολη. Κρίσιμη για κείνον, για όλους. Η τελευταία νύχτα της γαλήνης, το δείπνο της αγάπης είχε γίνει πια χτές, είχε βουλιάξει κιόλας στο παρελθόν.

Οι γρύλλοι της νύχτας άρχισαν το τραγούδι τους. Αραιά και που, έφτανε από τον πέτρα κάμπο ένα μυστικό βουητό. Κάτι σαν σούρσιμο του αγέρα επάνω στα δένδρα και στο χλοερό τριφύλλι. Κι όμως η ζωή είταν γλυκειά. Έπεφτε απ' τ' άστρα μια παράξενη σκόνη και χρωμάτιζε τα λογής - λογής φυτά τής άνοιξης.

Τώρα ο Ιησούς από η Ναζαρέτ γύριζε το βλέμμα του όλο στοργή και τ' αγκάλιαζε όλα. Την Άνοιξη μέσα στον γοητευτικόν Απρίλη, τα άνθη, τις χλοϊσμένες πλαγιές, τον κάμπο, την ιερή απέραντη πολιτεία. Ο ελαιώνας είταν απίστευτα γαλήνιος. Ακόμα κι αυτές οι γέρικες αιωνόβιες ελιές παίρνανε ένα σχήμα ζωής άλλης. Γίνονταν ζωντανές μορφές και τον επιτηρούσαν.

Τότε ακριβώς ήρθε η νύχτα. Το κρύο δυνάμωσε. Δεν είταν απόμακρος ο χειμώνας. Έπεφτε από τον ουρανό η δροσιά σε μικρές σταγόνες και τα σκέπαζε όλα.

Διάλεξε μια γέρικη ελιά και πλησίασε στις ρίζες της. Γονάτισε κι άρχισε να προσεύχεται. Για τον κόσμο, που έπλασε ο πατέρας του. Τ' άστρα, τη γη, τα νερά, τα φυτά, τα ζώα, τους ανθρώπους. Σ' αυτούς χαρίστηκε κι η κηδεμονία του γήινου κόσμου. Κι αυτοί αμέλησαν το σύμπαν όλο, χάρισαν την ψυχή τους στο χειρότερο ερπετό: το μίσος! Νύχτα προχωρημένη. Ανασηκώθηκε. μέσα σε μια ύστατη προσπάθεια ψυχικής καρτερίας.

Το πικρό ποτήρι της ανθρώπινης τυραννίας, δεν μπορούσε να το διώξει απ' τα χείλη του. Έκλαψε. Πόνεσε. Αναζήτησε δίπλα του την ανθρώπινη συντροφιά. Τον τύλιγε η απέραντη ερημιά. Η μοναξιά, η αδιαφορία. Αυτός πονούσε που θ' άφηνε τη ζωή. Οι άλλοι κοιμόντουσαν, διπλωμένα κουφάρια, τυλιγμένοι καθένας στις δικές τους σκέψεις.

«Τι κρίμα, Θεέ μου!», ψιθύρισε. «Μ' αρνήθηκες Εσύ, κ' οι τελευταίοι φίλοι!».

Ξαφνικά πύκνωσαν μέσα στα δέντρα ομιλίες σκληρές. Ένιωσε πως η τραγική νύχτα σήκωνε την αυλαία για ν' αρχίσει ένα έργο τελετουργικό με πολλές διακυμάνσεις. Αναζήτησε, κάνοντας λίγα δήματα, τους δικούς του. Σ' όσους είχε μιλήσει για τη βασιλεία των Ουρανών, να τους ξαναπεί γι' άλλη μια φορά νάναι ήρεμη η ψυχή τους.

Πέρα η πολιτεία άναβε κι έσθηνε κάτι μικρές λάμψεις. Και δω, μέσα απ' τα δέντρα, στον ελαιώνα της

σιωπής, μόλις τώρα άρχιζε ένας αγώνας ζωής και θανάτου...

Ο Ιησούς χαμογέλασε πικρά. Ήξερε, ωστόσο, πως η θεία ψυχή Του, αυτή και μόνο δεν θα τον πρόδινε.

Οι στρατιώτες κι ο όχλος ήρθε και τον κύκλωσε. Κρατούσαν δάδες αναμμένες, ξύλα, σπαθιά. Έτοιμοι να δώσουν μάχη. Μα δε χρειάστηκε. Ο Ιησούς παραδόθηκε αμαχητί στη μικρότητα και τα πάθη των ανθρώπων.

Παραδόθηκε για να λάμψει — σύμφωνα με τις ιερές γραφές — η Σταύρωση, τα Πάθη και η Ανάσταση!

Αναστάσιμο

Χριστός Ανέστη, χριστιανοί, Χριστός Ανέστη αδέρφια! Νικήθηκε ο θάνατος απ' του Θεού το Τέκνο.

Το φως πάρτε το πάναγγο που σβήνει τα σκοτάδια της ανοιξιάτικης νυχτιάς και τις ψυχές φωτίστε.

Πάρτε φιλή, δώστε φιλή, συγχώρεση μοιράστε κι απ' όποιον βιάψατε αδερφό ζητήστε τη δική του.

Λαμποκοπούν ξαπτέρυγα, μανουαλίων κουδούνια σαν των πουλιών τιτίθισμα γλυκολαλούν κι εκείνα κι ενώνουνε τον ήχο τους με τους ψαλμούς που δγαίνουν από τα χείλη των πιστών και υψώνονται στ' αστέρια.

Και στα ψηλά καμπαναριά σημαίνουν οι καμπάνες, — κάθε καμπάνα και ρυθμός, κάθε ρυθμός και ήχος — κι όλες μαζί υμνολογούν τη δόξα της Αγάπης και στέλνουν στα μεσούρανα τ' άγγελμα το τρισάγιο πως αναστήθηκε ο Χριστός. Έλαμψε η Πλάση όλη! Χριστός Ανέστη, χριστιανοί, Χριστός Ανέστη, αδέρφια!

ΤΑΣΟΣ Π. ΒΕΛΛΙΟΣ

ΥΠΟΜΝΗΣΗ

Παρακαλούμε, να στέλνετε, χωρίς καθυστέρηση, στο Γραφείο του Συνδέσμου τις ειδήσεις σας (κοινωνικές, προσωπικές, οικογενειακές κλπ.), για να δημοσιεύονται έγκαιρα στο Δελτίο. Η παράλειψη δημοσίευσης θα βαρύνει εσάς και όχι το Σύνδεσμο.

«Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ»

Συντακτική Επιτροπή:
ΓΙΑΝΝΗΣ ΧΑΜΗΛΟΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΑΣΙΑΚΟΣ
ΦΑΝΗΣ ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ

Επιμέλεια ύλης:
ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΑΣΙΑΚΟΣ

Υπεύθυνος Τυπογραφείου:
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΛΑΤΗΣ
(Γερανίου 7, Αθήνα)

Η Παιδαγωγική μας στήλη

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ

Τι πρέπει να ξέρουν οι νέοι γονείς

Οι γονείς που αποφασίζουν να κάνουν παιδιά, πρέπει να έχουν καλή σωματική και ψυχική υγεία. Να εξακριβώσουν αν υπάρχει ασυμφωνία στο αίμα (παράγων ρέζους). Αν και είναι γνωστό, τονίζουμε ότι τα παιδιά των αλκοολικών και αυτών που βρίσκονται σε κατάσταση μέθης κατά τη σύλληψη, είναι συνήθως επιβαρυνμένα με νοητική καθυστέρηση, ή άλλες διαταραχές. Τα παιδιά από γονείς συφιλιδικούς έχουν βαρύτερες σωματικές, ψυχικές και νοητικές βλάβες.

Κατά την εγκυμοσύνη και ιδιαίτερα τους πρώτους μήνες, ο παιδί είναι εξαιρετικά ευπαθές. Η ψυχική κατάσταση της μητέρας επηρεάζει θετικά ή αρνητικά το παιδί. Η μητέρα πρέπει να καταβάλλει προσπάθεια να μη χάνει ποτέ την καλή της διάθεση, ακόμη κι όταν το περιβάλλον της δεν την βοηθάει. Δεν πρέπει να μετανιώνει για την εγκυμοσύνη της, επειδή αναγκάζεται προσωρινά να στερείται την ελευθερία της και τις μιπροαπολαύσεις.

Ο πατέρας απ' την πλευρά του, δεν πρέπει να επιτείνει μια έντονη ψυχική κατάσταση της γυναίκας του, με συμπεριφορά άστοχη.

Άλλες αιτίες που μπορούν να έχουν δυσμενείς επιπτώσεις στην εξέλιξη του εμβρύου:

Κατά την εγκυμοσύνη η γυναίκα πρέπει να αποβάλλει ορισμένες βλαβερές για την κατάστασή της συνήθειες και να προσέχει περισσότερο την υγεία της. Το αλκοόλ, η νικοτίνη, διάφορα φάρμακα για καταπολέμηση κάποιας ασθένειας, χημικά αντισυλληπτικά παρασκευάσματα, που μπορεί να χρησιμοποιήθηκαν κατά την αρχή της εγκυμοσύνης, ακόμη και η παχυσαρκία, μπορούν να γίνουν αιτίες για εγκεφαλικές βλάβες του παιδιού.

Διάφορες ακτινοβολίες, ακτινοσκοπήσεις, ακτινογραφίες, διάφορα δηλητήρια της ατμόσφαιρας από ατομικές εκρήξεις, έχουν καταστρεπτική επίδραση στη σωματική και ψυχική υγεία του ατόμου που κυφορείται, καθώς επίσης και οξείες λοιμώξεις ή εξανθηματικές ασθένειες της μητέρας (π.χ. Ερυθρά).

Ο φυσιολογικός τοκετός είναι προϋπόθεση για ένα γερό παιδί. Σ' ένα δύσκολο τοκετό μπορεί να προκληθεί βλάβη στον εγκέφαλο του παιδιού, από διάφορες πιέσεις (εμβρυολογικές).

Καθυστερήση στον τοκετό αρρυθμία των συστολών της μήτρας και άλλες αιτίες επιφέρουν «έλλειψη οξυγόνου» και στο διάστημα αυτό τα κύτταρα του εγκεφάλου αρχίζουν να παθαίνουν βλάβη.

Υπάρχουν και άλλοι παράγοντες που συντελούν στη γέννηση παιδιών μειονεκτικών, που ακόμη η Επιστήμη δεν τους ελέγχει αποτελεσματικά.

Εκείνο που πρέπει να έχουν υπόψη πάντοτε, είναι να επαγρυπνούν πριν απ' τη γέννηση και μετά τη γέννηση, για την εξασφάλιση της καλής υγείας του παιδιού. Καμιά αρρώστια να μην περάσει το παιδί χωρίς να συμβουλευθούν τον παιδίατρο. Κανένα παιδί να μην γεννιέται έξω από μαιευτήρια.

Σε μια μαιευτική κλινική γίνονται πολλές φορές πραγματικά θαύματα. Πολλά παιδιά έχουν σωθεί από

ανεπαπρόσβλητες βλάβες, με την έγκαιρη επέμβαση των ειδικών.

Ο ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ

Δελτίο Τύπου Νομαρχίας Φωκίδας

— Τήν Παρασκευή, 1 του Μάρτη 1985, στο Ευρωπαϊκό Πολιτιστικό Κέντρο Δελφών και το Σάββατο, 2 Μάρτη 1985, στην αίθουσα συνεδριάσεων του Δήμου Άμφισσας, πραγματοποιήθηκε Επιμορφωτικό Σεμινάριο την Νηπιαγωγών Ν. Φωκίδας.

Το Σεμινάριο διοργανώθηκε με τη συνεργασία της Σχολικής Συμβούλου Προσχολικής Αγωγής κ. Ειρήνης Γενειατάκη και της Λαϊκής Επιμόρφωσης του Νομού.

Τα θέματα που αναπτύχθηκαν ήταν: «Η δραματοποίηση και το θεατρικό παιχνίδι στην εκπαίδευση», από την κ. Άλκηστη, Ειδική Παιδαγωγό, υπεύθυνη της ομάδας έρευνας της ΟΥΝΕΣΚΟ για τον τομέα της καλλιτεχνικής αγωγής, «Οι συναισθηματικές ανάγκες του παιδιού και το Νηπιαγωγείο», από την κ. Ειρ. Γενειατάκη και «Κοινωνικοποίηση του παιδιού μέσα από το Νηπιαγωγείο», από τον κ. Σκεύο Παπαϊωάννου, Κοινωνιολόγο.

— Στις 14 του Μάρτη 1985, στο Ευρωπαϊκό Πολιτιστικό Κέντρο Δελφών, έγινε Συμπόσιο των Επιμορφούμενων δασκάλων Στερεάς Ελλάδας, που οργανώθηκε από τη ΣΕΛΔΕ Λαμίας και τη Λαϊκή Επιμόρφωση Ν. Φωκίδας.

Ο κ. Σήφης Μπουζάκης, Καθηγητής Παιδαγωγικών, διδάκτορας του Παν(μίου της Χαϊδελβέργης, ανάλυσε τη δομή και τη φιλοσοφία του νέου Νόμου για την πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση κι έκανε αναφορά στα μεταπολεμικά εκπαιδευτικά συστήματα της Ελλάδας. Η κ. Μαρία Τζάνη, καθηγήτρια Παιδαγωγικών, διδάκτορας του Πανεπιστημίου της Σορβόνης, μίλησε για τη Δελφική Ιδέα και το όραμα του Σικελιανού. Τέλος ο κ. Γιάννης Καφούσης, Παιδαγωγός, Δ/ντής της ΣΕΛΔΕ Λαμίας, διάβασε ποιήματα με θέμα τους την Ειρήνη.

Και οι δύο παραπάνω εκδηλώσεις πραγματοποιήθηκαν με τη συμπαράσταση των δύο Σχολικών Συμβούλων, Παρνασσίδας και Δωρίδας καθώς και του Προϊσταμένου Δ.Ε. Ν. Φωκίδας.

Απριλιάτικο βράδυ

Απόψε λες κ' εγίόμοσαν την κάθε θρύση μάγια
κ' ήπιαν οι ράθυμοι βοσκοί κι αγάλλιασαν τα πλάγια
χορός στο κάθε ανάραχο, αχός σε κάθε ρέμα
χιλίες 'μορφιές υφαίνονται σε μεταξένιο γνέμα
πάνω στους λόγκους τους γλαρούς

και στων γκρεμών τ' απόσκια
και τα λιοθασιλέματα στερνοφιλούν τα μόσκια.
Ως και τα πυπροκούδουνα κι οι γκιώνηδες κι οι γρύλοι
εμέθυσαν απ' τη χαρά τ' αποψινού τ' Απρίλη
κ' εσώπασαν το κλάμα τους, το πικρολάλημά τους,
να τραγουδήσουν οι καλοί τις νιές στο πέρασμά τους
απ' τα ψηλά τα διάσελα στ' ανάρια μονοπάτια,
με το γοργό περπάτημα, τα χαμηλά τα μάτια.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΓΡΑΝΙΤΣΑΣ

**Χαμπέρ' απ' τ' θειά Ξούλα
Ινκύκλιους προς όλ'νους
το' Κουκουβιστιανούς,
Ινθάδι κι Ιντέφθιν**

Κ'στός Ανέστ', μάρε πιδγιά κι ψ'χη θαθγιά.

Η Ανάστασ' να φέρ' χαρά κι προπαντός Ειρήν'. Πουτέ μαρέ σεις μην τ' αστυχάται αφτόνου του ουραίου δώρου, τ'ν Ειρήν'. Να ξιέρατε σεις οι νιοί τι καλά σας καρτιράν όντας θάχουμε Ειρήν', δε θα ματακρένατε κακιά κ'θέντα ντίπ κι σι κανέναν. Μοναχά να σκιφτήτε πως αφτάνα τα μπιρ'σμένα (καταραμένα) τα ιφτάμηννα (ιπτάμενα) μπλάρια, τα πύραυλα ντε, αν τα καταφέρειτε κιοτσ'θάνντε χαλ'νάρ' κι τα πασίιντε καθαλά, όπως κήπουτις οι ζιμπιθέρ στου γάμου, κι τραδάγατε, αντάμια τα πιδιά κι τα κουρίτσια, ικεί σαπάν, στου φιγγάρ'ούόχ για να πολεμήσεται, αλλά για γλέντ' κι χαρά, τι καλός θαήταν ου κόσμους...

Αλλά, μι τι κουράιου να σας καμαρώσου στου φιγγάρ, να σκάδιτε κι να σπέρντε φασ'λάκια κι πατακούλις, ούλ αντάμια, χουρίς όχτρα. Όταν ου παπάς μ' διαβάξ' αφτάνα π' γράφουντε στου περιουδκό τ' χουργιού, πως τάχα γίγκαν (γίνγκαν) δυο τα Σουματεία τ'ς Κουκουβίστας, ένα στ'ν Αθήνα κι άλλου στ' Λαμία κι πως τάχα ξεσ'νιρίζουντε. Τι ξισ'νέριου μαρέ σεις χαϊθάνια μπουρεί ναχτε ούόταν ου ένας θρίσκειτε στ' Σουτήρου κι ου άλλους στα Παλιάμπια; Ους τώρα, καλά κιάγια του πακίνντε κι δουηθάγατε του χουργιό κι ανταμύωνντε στον χουρό τ' χουργιού Αθηναίοι, Λαμιώτες κι Σαλουνικιοί Κουκουβιστιανοί.

Ποια μύγα τσίμπ'σει τον κόσμου κι ξαφνιάσκει;

Ετσ'θα φέρουμε τ'ν Πανανθρώπιν' τ'ν Ειρήν, όταν δεν μπορούμε να μουνιάσουμε μια χούφτα χουργιανό;

Θέλου να μαθαίνου καλές κ'θέντες για σας κι να χαίρουμει καθώς ου δάσκαλους θα μ' διαβάξ' τα καλά σας τα χαμπάρια, καθώς ιγώ θα γνέθου τ' ρόκα μ', φέρνουντα γυρβουλιά του σφουντήλ' κι σκιάζουμε μήπους κανιά φουρά μάθοτα κακά καμώματα κιμ' φυθγ' απ' τα χέργια του ιργαλείου κι' ρθεί στου κιφάλ' κανινός κι ιδεί τον ουρανό σφουντύλ'.

Να μι σ'μπαθάτε, μαρέ πιδγιά, αν σας ιέκαμα τ' γκαρδγιά περιδύλ', αλλά δεν φταίου ιγώ. Αυτά τα ιρμαδγιάκα τα ρηματ'κάμ' μι σουγλάν' ιδουνά παν, στου σδέρκου κι μ' φταίει ούλους ου ντουινιάς.

Σας ματαΐεφκυμει καλές προκοπές κι άμια τ' βουλέσ' κανινός ας μ' καμ' κι κανά ντηλέφουνο. Ξεσόισαμει ντιπ, μαρέ, κι κρίμα γιατί αφτήνη η θημιρίδα η «Κουκουβίστα» ηδ'λειά τς ειν' να μας σμιγ' κιόχ' να μας χουρίζ'. Όσου για σένα, μαρέ Βασίλ' Τσιρών', π' δουσκάς και σαπέρα σ'ν Αμερική κι δεν μόνγραψεις δυο λουγάκια, άειντι καλά ναιέσει μονάχα.

Σας χειριτάου

Η δάδα σας η Ξούλα

Θύμιος Μπουκουβάλας

**Όμηροι στο Ιταλικό στρατόπεδο
Θήβας (1942)**

(Συνέχεια απ' το τεύχος 47 του Δελτίου)

129. Κώστας Παν. Βλάχος (Τσιρώνης)

130. Εύαγ. Παν. Βλάχος (Τσιρώνης).

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

● «ΤΟ ΟΙΝΟΧΩΡΙ» - Αθήνα, Φ)ριος 1985, φ. 29. — Εφημερίδα του Συλλόγου Οινοχωριτών Παρνασσίδας. Προβάλλει τα προβλήματα του μικρού ωραίου χωριού τους και αγωνίζεται επίμονα για την επίλυσή τους. Όμως δεν παύει να σχολιάζει και να γράφει και για τα γενικότερα προβλήματα της Ορεινής Παρνασσίδας, μέσα στα οποία εντάσσονται και τα προβλήματα του Οινοχωρίου. Τέτοια προβλήματα είναι ο δρόμος για τακτική συγκοινωνία με τ' αστικά κέντρα του Νομού, η αντιμετώπιση μιας καινούριας πληγής για τους αγρότες (τ' αγριογούρουνα), η προμήθεια καυσίμων για το χειμώνα (καυσοξύλων) κλπ. Η εφημεριδούλα ασχολείται, επίσης, και με θέματα πνευματικά, λαογραφικά και ιστορικά (τα ξωκκλήσια του χωριού κλπ.). Είναι αξιέπαινη η προσπάθεια του Συλλόγου για την έκδοση του 4σέλιδου μικρού φύλλου, που είναι περιεκτικό και με ωραία διάταξη ύλης, που θα το ζήλευαν κι έντυπα αστικών περιοχών ακόμη.

● «ΕΡΩΤΙΚΗ ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ», Πάνου Παναγιωτούνη, Αθήνα 1984 (Β' Έκδοση), σελ. 280. — Ένα διβλίο με σημαντική ποίηση γύρω απ' τον έρωτα και την αγάπη, στοιχεία συνυφασμένα με τη ζωή μας. Περιέχει ποιήματα αρχίζοντας με αποσπάσματα από ποιητές αρχαίων χρόνων (σε μετάφραση) και συνεχίζει με παραδοσιακά ποιήματα ποιητών της νεώτερης και σύγχρονης εποχής. Τα ποιήματα εκφράζουν τ' ανθρώπινα αισθήματα γύρω απ' τον έρωτα και την αγάπη, που τόσο πολύ υμνούν οι ποιητές μας. Ο αναγνώστης νιώθει ως τα κατάβαθα της ψυχής του κάθε στίχο της ΑΝΘΟΛΟΓΙΑΣ, γιατί εκφράζουν τη δική του ψυχική κατάσταση. Ο έρωτας είναι δώρο θείου, είναι θεία δημιουργία.

● «ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟΙ», Τάκη Νατσούλη, Αθήνα 1985, εκδόσεις Π. Ι. Χιωτέλη, σελ. 48. — Είναι ποιήματα επιγραμματικά και βαθυστόχαστα. Εκφράζουν τη σύγχρονη εποχή, συγκινούν και προβληματίζουν τον αναγνώστη. Τα μηνύματά τους είναι προφητικά και συνετίζουν τους «ατακτούντες», που ταράζουν την παγκόσμια ισορροπία.

● «ΓΥΡΩ ΣΤΟΝ ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗ» (μελετήματα), Θανάση Παπαθανασόπουλου, Αθήνα 1985, σελ. 80. — Περιέχει δώδεκα ποιήματα για τον Καζαντζάκη και παρουσιάζει ιδιαίτερα μια πλευρά τού Καζαντζάκη ως νομικού (έλαβε διδακτορικό δίπλωμα της Νομικής στο Παρίσι με άριστα). Η πλευρά αυτή είναι άγνωστη σε πολλούς, που τον γνωρίζουν από το έργο του μόνο ως μεγάλο λογοτέχνη σε παγκόσμια κλίμακα. Επίσης το διβλίο περιέχει και μερικά ακόμη κείμενα, όπως: Σπουδή πάνω στη νέα Οδύσσεια, το στίτι του Καζαντζάκη στην Αίγινα, ένας ερμηίτης πολιτεύεται, η γλυκιά αποκλειστικότητα μιας εφθείας, το μουσείο Καζαντζάκη στους βαρβάρους.

Γ. Α. Χ.

Προσφορά της Εκκλησίας

Ευχαριστούμε θερμά τό Εκκλησιαστικό Συμβούλιο του Ι. Ναού «ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ» της Καλοσκοπής, που πρόσφερε 5.000 δρχ., ενίσχυση προς το Σύνδεσμό μας.

ΓΙΟΡΤΑΣΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

Στις 8 του Μάρτη γιορτάστηκε η «Παγκόσμια Ημέρα της Γυναίκας». Το Γυναικείο Κίνημα γιόρτασε την εξίσωση της γυναίκας με τον άντρα σε κάθε τομέα της ζωής, για ίσα δικαιώματα και για τη χειραφέτησή της.

Η γυναίκα απελευθερώθηκε απ' τα κοινωνικά ταμπού, που τη θεωρούσαν ον κατώτερο και υποτακτικό, χωρίς δικαιώματα, αλλά μόνο υποχρεώσεις και προσφορά προς τον «αφέντη» άντρα.

Σημαντική είναι η προσφορά της σε κάθε τομέα της ζωής: Κοινωνικό, επιστημονικό, στα διαστημικά επιτεύγματα (αστροναύτης γυναίκα), συνδικαλιστικό, πολιτιστικό, πολιτικό, κλπ. Να γιατί η «Ημέρα της Γυναίκας» παίρνει παγκόσμια έκταση και γιορτάζεται με κάθε έξαρση και δυναμισμό.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΔΑΣΟΠΟΝΙΑΣ

Στις 21 του Μάρτη γιορτάστηκε η «Παγκόσμια Ημέρα Δασοπονίας». Μηνύματα απευθύνθηκαν από αρμόδιους για την προστασία των δασών, της χλωρίδας και της πανίδας. Αναβάθμιση πραγματική στη Δασοπονία θα υπάρξει αν συνεργαστούν σφικτά τα κρατικά όργανα (δασοφύλακες, πυροσβέστες, αγροφύλακες, πυροφύλακες, κλπ.) με όλους τους φορείς του ιδιωτικού τομέα (υλοτόμους, χωρικούς, κτηνοτρόφους, κυνηγούς, κλπ.), αλλά και με κάθε πολίτη που ενδιαφέρεται για το πράσινο και την προστασία του. Με λιγότερες πυρκαϊές και περισσότερη δεντροφύτευση θα επιτευχθεί η αναβάθμιση του πράσινου σε ικανοποιητικό βαθμό, που αποτελεί πνεύμονα για τη ζωή μας.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΑΣ

Στις 23 του Μάρτη γιορτάστηκε και άλλη μια Παγκόσμια Ημέρα, της «Μετεωρολογίας», που δοθεί τόσο πολύ τον άνθρωπο στη διακίνησή του πάνω στη γη (στεριά και θάλασσα) όσο και στην ατμόσφαιρα (αεροπορία - αεροπλοΐα). Επίσης προστατεύει απ' τα καιρικά φαινόμενα τη γεωργία, κτηνοτροφία, δασοπονία, κλπ., με τις έγκαιρες προβλέψεις των μετεωολών του καιρού.

ΧΙΟΝΟΔΡΟΜΙΚΟΙ ΒΑΛΚΑΝΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΣΤΟΝ ΠΑΡΝΑΣΣΟ

Στις 19 και 20 του Φλεβάρη έγιναν στον Παρνασσό Χιονοδρομικοί Βαλκανικοί Αγώνες (16η Βαλκανιάδα Χιονοδρομίας), με συμμετοχή ομάδων από τις χώρες Βουλγαρία, Γιουγκοσλαβία, Ρουμανία, Τουρκία κι Ελλάδα. Την έναρξη των Αγώνων κήρυξε ο Νομάρχης Φωκίδας κ. Μιχ. Καλκανδής στο Ευρωπαϊκό Πολιτιστικό Κέντρο Δελφών.

Στις 5-2-85 υπογράφηκε στην Αθήνα ιδιαίτερη συμφωνία από εκπροσώπους των Βαλκανικών χωρών,

για την αναβάθμιση των Βαλκανικών Αγώνων. Έτσι, αναπτύσσονται περισσότερο οι σχέσεις ανάμεσα στους λαούς για ύφεση, ειρήνη και αποπυρηνικοποιημένη Βαλκανική.

ΧΟΡΗΓΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΦΩΚΙΔΑΣ ΓΙΑ ΤΟ 1985

1. Για περιφερειακά έργα:

— Επαρχιακός δρόμος: 51 χλμ. (6' φάση)	δρχ. 20.000.000
— Επαρχ. δρόμος Καλοσκοπή-Βρίζες »	18.000.000
— Επαρχ. δρόμος: Τεχνικά έργα Βρίζες-Μαυρολιθάρι »	8.000.000
Συν. πίστωση δρόμου 51 χλμ.— Μαυρολιθάρι »	46.000.000

2. Για Κοινοτικά έργα στην Καλοσκοπή:

— Αρδευτ. τσιμεντόπλακες	δρχ. 500.000
— Τόχοι αντιστήριξης »	1.000.000
— Ανέγερση Μνημείου Εθν. Αντίστασ. »	1.000.000
Σύνολο »	2.500.000

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΑΛΟΥΜΙΝΑΣ ΣΤΗ ΦΩΚΙΔΑ

Μετά από κυβερνητική απόφαση ιδρύεται στη χώρα μας και δεύτερο εργοστάσιο (υψικάμινος) αλουμίνας. Το πρώτο λειτουργεί από χρόνια κοντά στην Αντίκυρα της Βοιωτίας (στ' Άσπρα Σπίτια). Το καινούργιο ιδρύεται στο χωριό Βουνιχώρα Φωκίδας. Μια και τα περισσότερα κοιτάσματα βωξίτη υπάρχουν στον Παρνασσό και στην Γκιώνα, συμφέρει να λειτουργεί το εργοστάσιο στον τόπο που παράγεται η πρώτη ύλη (ο βωξίτης), για μεγαλύτερο κέρδος και φθηνότερη παραγωγή αλουμίνας. Το εργοστάσιο αυτό οπωσδήποτε θα μειώσει την ανεργία στη Φωκίδα και θ' απναπτυχθούν περισσότερο (οικονομικά, πληθυσμιακά, πολιτιστικά, κλπ.) οι περιοχές γύρω απ' την πρωτεύουσα του Νομού Φωκίδας, την Άμφισσα.

Η παραγωγή της αλουμίνας θα είναι τεράστια και συμφέρουσα, γιατί από τέσσερις τόνους βωξίτη παράγονται δύο τόννοι αλουμίνας, που θα εξάγεται σε αγορές του εξωτερικού. Στη συνέχεια από δύο τόννους αλουμίνας βγαίνει ένας τόννος αλουμίνιο — τόσο χρήσιμο στη σύγχρονη τεχνολογία και στην καθημερινή μας ζωή. Μόνο που το αλουμίνιο θα παράγεται σ' εργοστάσια του εξωτερικού, γιατί εδώ στοιχίζει πολύ η ηλεκτρική ενέργεια για την παραγωγή του. Έτσι, οι ξένες αγορές θα παίρνουν μόνο την αλουμίνη από τη χώρα μας.

ΤΟ ΠΑΘΗΜΑ ΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΟΥΛΑΣ

Γράφει ο ΦΑΝΗΣ ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ

Αφού τέλειωσε ο τρύγος, ο Κώστας με την Δημητρούλα, παρέα με τον μπάρμπα Θανάση, φόρτωσαν τα μουλάρια τους πατάτες και φασόλια και κατηφόρισαν προς τα καμποχώρια, για ανταλλαγή των προϊόντων τους με σιτάρι, προκειμένου να συμπληρώσουν το ψωμί που τους έλλειπε για να περάσουν το χειμώνα.

Οι δύο νέοι με καμουφλάζ τον γέροντα εύρισκαν την ευκαιρία να ανταμώνουν και να τα λένε. Ήταν στενός ο κύκλος του χωριού κι ο κόσμος τους παραξήγούσε. Η παραμικρή ύποπτη κίνηση έδινε αφορμή στις κακές γλώσσες να τους κοτσομπολεύουν και να τους κακολογούν.

Στην «Ελάτεια» ο γέροντας είχε γνωστούς και τον βοήθησαν να ανταλλάξει την πραγματία του. Αφού ξένοιασαν από την ενοχλητική παρουσία του μπάρμπα Θανάση, οι ερωτευμένοι νέοι συνέχισαν την πορεία τους προς την Αταλάντη για καλύτερο παζάρι.

Εκεί ο Κώστας είχε κάποιο φίλο με τον οποίο ήταν μαζί στην Αλθανία. Μπαίνοντας στην πόλη τράβηξαν κατευθείαν για το σπίτι του, να διανυκτερεύσουν και να τους συνδράμει κιόλας για να ξεπουλήσουν.

Με αισθήματα χαράς υποδέχθηκε τον Κώστα και την παρέα του ο φιλόξενος εκείνος φαμελιτής.

Το βράδυ οι δυο φίλοι βγήκαν μια βόλτα στην αγορά να πούν κανένα κρασάκι και να θυμηθούν το Ευζωνικό και τις σκληρές μάχες που έδωσαν με τους Ιταλούς στην Κλεισούρα.

Οι γυναίκες στο σπίτι έλεγαν τα δικά τους. Η νοικοκυρά στρώνοντας τα κρεβάτια, ρώτησε την Δημητρούλα:

— Είστε αρραβωνιασμένοι, για να κανονίσω να κοιμηθείτε μαζί;

— Είμαστε λογοδοσμένοι. Καλύτερα όμως να μας δάλεις σε χωριστά κρεβάτια. Άλλωστε, σκέφτηκε, στο ίδιο δωμάτιο θά είμαστε. Η οικοδόσποινα τους έστρωσε στα γτιθάνια. Τό ένα στην μια άκρη του δωματίου και το άλλο στην άλλη.

Επιστρέφοντας οι άνδρες από την ταβέρνα έστρωσαν τραπεζί.

Αφού συνέχισαν τις ιστορίες τους και τα καλαμπούρια ως τις έντεκα, ύστερα πήγαν για ύπνο στο διπλανό δωμάτιο.

Επειδή ήταν κρύος ο καιρός και το καινούργιο σπίτι τους έμπαζε κρύο απ' όλες τις μεριές, όταν το ζευγαράκι αποκοιμήθηκε η νοικοκυρά έβαλε στο δωμάτιό τους ένα μικρό δοχείο αναμμένο με πυρήνα, για να ζεσταθούν. Είχαν ακόμα άλλο ένα δοχείο απολύτως όμοιο. Μέσα σ' αυτό έκανε ο μπέμπερ τους τα τσίσια του και το οποίο είχε προσέξει από βραδιάς η Δημητρούλα.

Όταν τα μεσάνυχτα η Δημητρούλα θέλησε να πάει στην τουαλέτα, για να μη δγει έξω στην αυλή, γιατί φοβόταν τον σκύλο, χρησιμοποίησε το μικρό δοχείο, που διέκρινε με το φως του καντηλιού στη γωνία του δωματίου, νομίζοντας ότι είναι εκείνο του παιδιού. Δεν ήξερε η δόλια ότι το δοχείο είχε μέσα φωτιά η οποία δε διακρινόταν από την στάχτη που τή σκέπαζε. Μόλις κάθισε πάνω σ' αυτό, έγινε το σώσε από τη θράκα.

Κάηκε, η άμοιρη, στα πισινά της. Με τη διαπεραστική κραυγή της σηκώθηκαν αλαφιασμένοι οι νοικοκυραίοι επάνω και πλησίασαν στην πόρτα.

— Τι συμβαίνει μωρέ Κώστα; Τι του έκαμες του κοριτσιού;

Αφού τους εξήγησαν τι είχε συμβεί, προσπάθησαν να θρουν τρόπο να καταπραύνουν το πόνο της απαρηγόρητης Δημητρούλας. Το πρωί πήγαν στο φαρμακείο ν' αγοράσουν αλοιφή για το έγκαυμα που της προξένησε η θράκα.

Φάρμακο δε μπόρεσαν να θρουν. Τα είχαν αρπάξει οι Γερμανοί.

Η νοικοκυρά φώναξε μια κομπογιαννίτισσα και της έφτιαξε ένα ειδικό κατάπλασμα από στουμπισμένο βότανο και λάδι. Αφού της έβαλε ανάλογο επάνω στο καμμένο σημείο, τη φάσκισε κιόλας. Στο φιλικό σπίτι παρέμειναν τρεις μέρες για να γειάνει κάπως η πληγή της Δημητρούλας.

Στο μεταξύ έμαθαν στο χωριό οι δικοί τους, από άλλους συγχωριανούς τα διατρέξαντα, τα οποία, μάλιστα, μεγαλοποίησαν σε θάρος της τιμής και της αξιοπρέπειας της άμοιρης κοπέλας. Αγανακτισμένη η οικογένεια της Δημητρούλας περίμενε την επιστροφή τους.

Όταν έφτασαν στου Στέφαν το λιθάδι, οι εργαζόμενοι στο κεραμιδαριό, βλέποντάς τους νάρχονται, χτυπούσαν ρυθμικά τους τενεκέδες για να τους διαπομπεύσουν

Η ετυμολογία της λέξης «Μπάρμπεση»

Η Ετυμολογία (ρίζα) της λέξης «Μπάρμπεση», που είναι τοποθεσία, αλλά και θρύση του χωριού, έχει τούρκικη προέλευση. Είναι λέξη σύνθετη, με πρώτο συνθετικό «Μπίρ», που σημαίνει «πρώτος» και δεύτερο συνθετικό «μπάς», που σημαίνει «κεφαλή».

Ο «πρώτος» λοιπόν του χωριού, σαν «άρχοντας» θα λέγαμε, που θα ήταν και ο πλουσιότερος, δηλαδή «κεφαλή» των προκρίτων ή «επικεφαλής» τους, θα διέθεσε χρήματα κι έκαμε μια δρύση κοντά στο σπίτι του, που πήρε αυτό το όνομα: Βρύση «Μπίρ - μπας», δηλαδή του «πρώτου του χωριού».

Όμοιες λέξεις, με ίδιο το πρώτο συνθετικό, συναντούμε και αλλού, όπως «Μπίρ-μπε», που είναι η σημερινή κωμόπολη «Ανθήλη» στο λαμιακό κάμπιο. Κάποιος πλούσιος «πρώτος - Μπέης» (Μπίρ-μπεης) θα ήταν ο κτήτορας της κωμόπολης και πήρε τ' όνομά του.

Η λέξη «Μπίρ-μπας», δέβαια, προκειμένου για την κουκουβιστιανή δρύση, έχει πάθει μεταβολές για να γίνει ελληνική και ν' ακούγεται καλά σ' αυτή. Έτσι, έγινε μετάθεση των γραμμάτων (ι) και (α), οπότε έχουμε «Μπάρμπας» και στη συνέχεια για να γίνει κλιτή λέξη προστέθηκε στο τέλος ένα (η) κι έγινε «Μπάρμπηση». Τέλος, το (ι) της παραλήγουσας έγινε (ε) για ν' ακούεται καλύτερα η λέξη, επειδή υπήρχαν δύο συνεχόμενα (ι-η) και σχηματίστηκε η σημερινή σε χρήση λέξη «Μπάρμπεση».

Έτσι, θα λέμε δρύση του «Μπάρμπεση» ή ο δρόμος «Μπάρμπεση», αρσενικού γένους και όχι θυλικού.

Γ. Α. Χ.

Τι είπαν για το Δελτίο μας

Συγχαρητήρια και ικανοποίηση από πλήθος αναγνωστών καταφτάνουν από παντού για το ΔΕΛΤΙΟ «Η Κουκουβίστα».

— «Είναι ένα αληθινό περιοδικό, μ' εξαιρετικά κείμενα», μας είπε ο συμπατριώτης μας γιατρός Ηλίας Κατσανιώτης.

— «Μ' εντυπώσισε το κείμενο του Γ.Χ. "Οι Εφιάλτες" στο τ. 47 του Δελτίου σας και η αφήγηση του Γ. Ν. Πριόβολου για την "Αντίσταση των Καλοσκοπιτών" στην κατοχή», μας είπε ο λογοτέχνης και φίλος του Συνδέσμου Γιώργος Τσαλίκης.

— «Συγχαρητήρια για την ωραία έκδοση», απευθύνει η λογοτέχνιδα Έλλη Παγοροπούλου κι ευχαριστεί για την παρουσίαση διβλίου της από τις στήλες του Δελτίου.

— «Χρειάζεται πολύς κόπος, πείρα και θέληση για μια τέτοια έκδοση, σαν το ΔΕΛΤΙΟ «Η Κουκουβίστα», με περιεχόμενα ουσίας», μας είπε ο Οινοχωρίτης Συμβολαιογράφος Αθηνών Τάκης Κ. Παπαπαναγιώτου.

— Ο Καστελιώτης Χαράλ. Κοτρούμπας (γαμπρός του Θύμιου Ι. Παπαγεωργίου), μετανάστης στην Αυστραλία, που έφτασε πρόσφατα στην Ελλάδα, τόνισε: «Παίρνω το περιοδικό σας "Η Κουκουβίστα", που περιέχει τόσα πολλά πράγματα, τοπικά του χωριού και γενικότερα απ' τη Φωκίδα και την Ελλάδα και δεν φαντάζεστε τι σημαίνει για τους ξενιτεμένους μια τέτοια πνευματική επικοινωνία με την πατρίδα. Στο τ. 47 πρόσεξα ιδιαίτερα την αφήγηση για τους εκτελεσθέντες πατριώτες το 1942 στα Καστέλλια. Έτσι μαθαίνουν για τις ρίζες τους τα παιδιά μας».

— «Όλο και πιο ωραίο μας έρχεται κάθε φορά το ΔΕΛΤΙΟ. Θερμά συγχαρητήρια, ιδιαίτερα για το τ. 47», μας είπε ο συμπατριώτης μας Άγγελος Αλεξίου απ' τη Λαμία.

Τους ευχαριστούμε όλους θερμά για τους επαίνους και την αγάπη τους προς το Σύνδεσμο!

ΤΟ ΠΑΣΧΑ

Ολόκληρη τη Μ. Εβδομάδα πολύς κόσμος ανέβηκε στην Καλοσκοπή και γιόρτασε μεγαλόπρεπα το «Κουκουβιστιανό Πάσχα». Δεν υπήρξε οικογένεια που δεν σούβλισε αρνί ή κασιόκι, ντόπιας παραγωγής, ψήνοντας ομαδικά κατά γειτονιές τον οβελία. Η κνίσσα σκόρπιζε τη μυρωδιά της απ' όλες τις γειτονιές, ικανοποιώντας απόλυτα την αίσθηση της όσφρησης. Αλλά και τ' ανθισμένα δέντρα (οι κερασιές, κλπ.), σκόρπιζαν, επίσης, τ' άρωμά τους στον αέρα, συμπληρώνοντας την απόλαυση και την ομορφιά σ' όσους ανέβηκαν στην Καλοσκοπή.

Ευχόμαστε και του χρόνου, με υγεία και χαρά, να ξαναγιορτάσουμε όλοι ένα χαρούμενο ΠΑΣΧΑ!

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο του Ι. Ναού «ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ» Καλοσκοπής ευχαριστεί θερμά την κ. Νάσα Χασιακού, που πρόσφερε στη μνήμη του συζύγου της Νίκου δρχ. δυο χιλιάδες για τις ανάγκες του Ναού.

ΣΤΙΣ ΜΕΡΕΣ ΠΟΥ ΠΕΡΑΣΑΝ

Η ΓΙΟΡΤΗ ΤΟΥ ΠΟΛΙΟΥΧΟΥ ΜΑΣ «ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ»

Την Τρίτη 23 του Απρίλη γιορτάστηκε και πάλι στο χωριό ο πολιούχος ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ με τη συμμετοχή όλων των κατοίκων και άλλων ξένων προσκυνητών.

Την παραμονή έγινε Μέγας Εσπερινός και ανήμερα της γιορτής κατανυκτική Θεία Λειτουργία, με ιεουργό τον παπα-Παναγιώτη.

Είθε ο πολιούχος μας Άγιος Γεώργιος να είναι προστάτης όλων και να χαρίζει υγεία κι ευημερία στους πιστούς.

Ο Αι-Γεώργης με την πλατεία, όταν ακόμη τη στέλιζαν κάποια δέντρα.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Πέθανε πρόσφατα και κηδεύτηκε στο Δοξάτο Δράμας η Κονδύλω Σταύρου Στεργίου (το γένος Ιωάννου Κωστούρου).

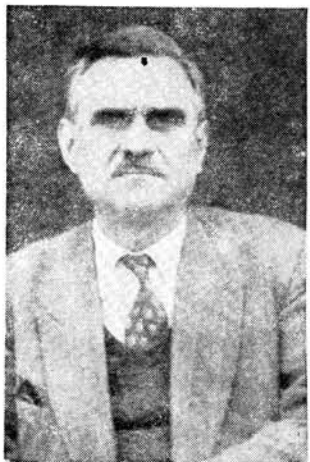
Η Κονδύλω Στεργίου ήταν εγκατεστημένη από πολλά χρόνια στο Δοξάτο Δράμας, όπου είχε δημιουργήσει οικογένεια. Αιωνία η μνήμη της.

Πέθανε στις 17 του Μάρτη ο ΔΗΜΟΣ Ι. ΚΟΛΛΙΑΣ και κηδεύτηκε την επομένη σε ηλικία 80 χρόνων (1905 - 1985). Στη ζωή του αγωνίστηκε σκληρά κι εγκαταστάθηκε στο Π. Φάληρο, για να εξελιχθεί σε έναν επιτυχημένο επιχειρηματία. Και ποιος δεν είχε εκλεκτή περιποίηση στην ΤΑΒΕΡΝΑ του Κόλλια για ολόκληρα χρόνια! Με τη γυναίκα του Γιωργία (το γένος Ι. Χασιακού) απόχτησαν τρεις κόρες, που τις αποκατέστησαν πολύ καλά. Χάρηκε αρκετά εγγόνια ως την εφηβική τους ηλικία κι έφυγε γαληνεμένος μετά από σύντομη αρρώστια, αφήνοντας πίσω του μνήμη αγαθή. Έτσι έκλεισε το βιολογικό κύκλο της ζωής του, χωρίς ν' αφήσει πίσω του εκκρεμότητες.

Θερμά συλλυπητήρια στους δικούς του και ας είναι ελαφρύ το χώμα της Αττικής που τον σκέπασε.

ΚΩΣΤΑΣ ΚΕΡΑΜΙΔΑΣ (1906—1985)

Στις 18—4—85 πέθανε ο Καλοσκοπίτης συνταξιούχος δάσκαλος Κώστας Κεραμίδας, που από χρόνια είχε εγκατασταθεί στη Λειβαδιά. Πάνδημη υπήρξε η συμμετοχή των Λειβαδιτών στην κηδεία του, των Καλοσκοπιτών της Λειβαδιάς και πολλών συγγενών και φίλων του απ' την Αθήνα. Τη νεκρώσιμη ακολουθία έψαλαν στη Μητρόπολη, με συμμετοχή του Κλήρου, και το νεκρό αποχαιρέτησε με λίγα λόγια συγκινητικά, ο Μητροπολίτης Βοιωτίας.

Ο Κ. Κεραμίδας, γεννημένος στη φτωχή Κουκουβίστα μας, μοναχογιός της πολυμελούς πατρικής οικογένειας (με 4 αδελφές), τελείωσε το Δημοτ. Σχολείο του χωριού (5 τάξεις) και συ-

νέχισε με στερήσεις τις σπουδές του στο Σχολαρχείο 'Αμφισσας (2 τάξεις) και στο Γυμνάσιο Δαδίου (4 τάξεις). Το 1925 γράφτηκε στο μονοθέσιο Διδασκαλείο της Αθήνας κι έγινε Δάσκαλος. Το 1926 διορίστηκε δάσκαλος στην περιοχή Κοζάνης. Το 1927 υπηρέτησε τη θητεία του στο στρατό και φοίτησε στο 42ο Σύνταγμα Ευζώνων Λαμίας ως το 1928.

Μετά την αποστράτευση του τοποθετήθηκε στο Σχολείο Μάνδρας της Εάνθης.

Σε τρία χρόνια μετατέθηκε στο σχολείο Αντίκυρας Βοιωτίας, όπου υπηρέτησε 17 χρόνια. Τέλος μετατέθηκε στη Λειβαδιά, απ' όπου πήρε σύνταξη το 1964, αφού εξάντλησε ιεραρχία (με βαθμό Δ) ντή Α' τάξης).

Το 1940, με την κήρυξη του πολέμου, έγινε έφεδρος Υπολ)γός και αποστρατεύτηκε τον Απρίλη 1941, με την κατάρρευση του Μετώπου.

Ο Κ. Κεραμίδας παντρεύτηκε τη Μαρία, το γένος Σπ. Πανουριά, απ' τη Λειβαδιά κι απόκτησαν μια κόρη, την Ελένη, που την πάντρεψαν και χάρηκαν τρία εγγόνια.

Ο Κ. Κεραμίδας ήταν άνθρωπος πράος, καλοσυνάτος, με κοινωνική ακτινοβολία και μ' εκτίμηση πολλή. Αγαπούσε τη γενέτειρά μας Καλοσκοπή και δεν έχανε ευκαιρία να πηγαίνει συχνά στο χωριό, όταν πανηγύριζε ή για παραθερισμό. Φεύγοντας, για το χωρίς επιστροφή ταξίδι του, άφησε μνήμη αγαθή πίσω του και όλοι θα τον θυμούνται.

Το Δ.Σ. του Συνδέσμου εκφράζει τα θερμά του συλλυπητήρια στην οικογένειά του και είτε ο Ίψιστος να της χαρίσει παρηγοριά και δύναμη για την απώλεια του αγαπημένου της συζύγου και πατέρα.

Ας είναι ελαφρό το χώμα της Λειβαδιάς που τον σκέπασε!

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Η οικογένεια Κ. Ι. Κεραμίδα ευχαριστεί θερμά όλους, για τη συμμετοχή τους στο πένθος της στον πρόσφατο θάνατο του ΚΩΣΤΑ.

Η ΑΙΩΝΟΒΙΑ

Η ΜΑΡΙΑ Ι. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ, το γένος Γιώργου (και Σοφίας) Χαμηλού, περπατάει στα 100 χρόνια της ζωής της (1885 - 1985).

Η συνηθισμένη ευχή «να τα εκατοστήσει» είναι έξω από το χρόνο και γι' αυτό της ευχόμαστε «να τα χιλιάσει!...»

ΜΠΡΑΒΟ στην αιωνόβια Κουκουβιστιανή αγρότισσα θεία ΜΑΡΙΑ, που έσπασε το ρεκόρ μακροζωίας στο χωριό μας και μάλιστα σε μια εποχή τόσο παραγμένη και αγχώδη. Ας τα βλέπουν οι νεώτεροι τί σημαίνει «παλιό και σκληραγωγημένο κόκαλο».

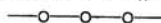

Η γιαγιά ΜΑΡΙΑ καμαρώνει ως τώρα τα δύο παιδιά της, πέντε εγγόνια, πάνω από δέκα δισέγγονα και μια μικρούλα τρισεγγονή (Ευγενία Ζερβού). Είναι καταπληκτικό να υπάχουν στη ζωή πέντε γενιές.

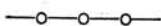

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Στις 6.4.85 έκλεισε ένας χρόνος από τότε που ο αγαπητός και αλησμόνητος Παναγιώτης (Τάκης) Κ. Βλάχος, Επισμηναγός εν ενεργεία, έφυγε από τη μάταιη ζωή, αφήνοντας ορφανή την οικογένειά του, σύζυγο και δυο χαριτωμένες κορούλες. Η βαρυσθενούσα οικογένειά του στη μνήμη του τέλεσε, σε στενό οικογενειακό κύκλο, επιμνημόσυνη δέηση στην εκκλησία του «ΣΠΙΤΙΟΥ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ», στην Αγία Παρασκευή. Ας είναι αιωνία η μνήμη του!

Επίσης, στις 6.4.85 τελέστηκε μνημόσυνο στη μνήμη της Αρχόντως Ι. Ματθαίου, το γένος Πασαλή, παρούσα των συγγενών της και πλήθους φίλων. Αιωνία η μνήμη της.

Στις 21 του Απρίλη τελέστηκε 40νήμερο μνημόσυνο του Δήμου Ι. Κόλλια. Αιωνία η μνήμη του.

ΟΣΟΙ ΘΥΜΟΥΝΤΑΙ ΤΟ ΣΥΝΔΕΣΜΟ

— Μώρης Κώστας του Γεωργ. (συνδρομή)	500	— Δανιήλ Ζωή Κων(νου) (Λαμία)	
— Πάσαρης Μιχαήλη, γαμ. Καζή (ενίσχυση)	5000	στή μνήμη του πατέρα της Κώ-	
— Χαμηλού Παναγιώτα Θεοδώρου,		στα Δανιήλ (Κοκράνη)	» 1000
’Αμερική (ενίσχυση)	1500	— Τσαντέ Ευσταθία Δημητρ. (συνδρομή)	300
— Πριοδόλου ’Ανθούλα Λουκά στή		— Αυγερινός Χρήστος Ευαγ. (ενίσχυ:η)	1000
μνήμη του συζύγου της Λουκά	5000	— Μαλιδίτσης Χρήστος Ιωάννου,	
— Κουφός Γιώργος Λεων., στή μνή-		στή μνήμη Γεωργίτσας Παπα-	
μη Λεωνίδα - Βάγιας καί Θα-		νικολάου	2000
νάση Κουφού	1000	— Γεωργίου Νικόλαος του Νάκου (ενίσχυση)	1000
— Κουφού Χρυσούλα Γεωργίου στή		— Βλάχου Μαρία Παν., στη μνή-	
μνήμη γονέων της ’Αγγελή και		μη συζύγου της Παναγιώτου,	
Αικατερίνης και γιαγιάς της	1000	Σμηναγού ε.ε.	2000
Χρυσούλας		— Βλάχος Αλέκος Κων(νου), στή	
— Αλεξίου Παναγιώτα του Παν.		μνήμη των αδελφών του Μαρίας	
(Λεγρενά), στη μνήμη γονέων		και Παναγιώτη	1000
της και της Θυμιούλας Κόλλια		— Μπάρλα Πάτρα (Καναδάς) στή	
και Γεωργίτσας Παπανικολάου	1500	μνήμη του συζύγου της Σωκρά-	
— Κουμπούρη ’Αγγελ. Μαρούλα (ενίσχυση)	1000	τη Μπάρλα και του πατέρα της	
— Δανιήλ Γιάννης του Μαργ.	» 1000	Ιωάννη Μώρη	2000
— Αναγνώστου Ανδρέας (Πεύκη)	» 1000	— Ντάσιου Βούλα του Βασ.	1000
— Κροντηρά - Πριοδόλου Φιφή	» 1000		

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗ ΤΩΝ ΑΝΑΓΚΩΝ ΣΑΣ

■ ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΑ - ΜΑΣΑΖ - ΚΑΘΑΡ. ΠΡΟΣΩΠΟΥ
— ΜΑΙΡΗ ΤΟΜΑΡΑ, Μιχ. Βόδα 202 και Ρόδου, τηλ. 86.24.526 - 27.71.846.

■ ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΑ — ΑΔ. ΦΛΩΡΑΚΗ, Νίκης 18.

■ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ από και προς Καλοσκοπή — ΑΡ. ΚΥΡΙΑΖΗΣ, Ιωαννίνων 129, Κολωνός, τηλ. 51.22.987 (Καλοσκοπή 91.543).

■ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ — ΑΠΟΣΤ. Ι. ΧΑΜΗΛΟΣ, Φι-
φελαδελφείας 7, Σταθμός Λαρίσης, τηλ. 82.26.251, 51.25.466.

■ ΟΠΤΙΚΑ — Σ. ΜΟΣΧΟΝΑΣ, Ακαδημίας 100
(Πλ. Κάνιγγος).

■ ΠΛΕΚΤΑ ΕΙΔΗ, «Βιοδάμ» — ΧΑΡΑΛΑΜΠΙ-
ΔΗΣ και ΣΙΑ, Περικλέους 45, τηλ. 32.26.841.

■ ΠΟΤΟΠΟΙΪΑ «ΣΙΑΦΑΚΑ», Σαπφούς 12, Πλ.
Κουμουνδούρου.

■ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ — ΓΙΑΝΝΗΣ Ζ.
ΡΑΠΤΟΠΟΥΛΟΣ, Ασπασίας 34, Χολαργός, τηλ. 65.
31.426, 65.12.449.

■ ΠΟΥΚΑΜΙΣΑ - ΠΙΤΖΑΜΕΣ — Γ. ΑΥΓΕΡΙ-
ΝΟΣ, Ιωαννίνων 129, Κολωνός, τηλ. 51.22.987.

■ ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ — Ν. Ε. ΤΟΥΜΠΑΣ, Βερανζέρου
14, τηλ. 52.39.450.

■ ΥΑΛΙΚΑ — α) Κατάστημα ΜΙΧ. ΠΑΠΑΔΟ-
ΠΟΥΛΟΥ, Λέκκα 20 (Σύνταγμα), τηλ. 32.27.872. β)
Κατάστημα ΣΤΡ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ, Συρράκου 20 -
22, Κολωνός.

■ ΦΩΤΟΤΥΠΙΕΣ — Δ. Ε. ΤΟΥΜΠΑΣ, Σανταρόζα
και Σταδίου 48 (στοά), τηλ. 32.12.090.

■ ΧΑΣΑΠΟΤΑΒΕΡΝΑ — ΒΑΣ. Π. ΧΑΜΗΛΟΣ
και ΣΙΑ, Ανδριανουπόλεως 30, Κολωνός, τηλ. 51.31.
359.

■ ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ - ΟΥΡΟΛΟΓΟΣ — ΕΥΘ. Ι. ΧΑ-
ΜΗΛΟΣ, Νοσοκομείο «Αγ. Όλγα», τηλ. 51.25.466.

■ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ — ΓΙΑΝΝΗΣ
ΤΣΟΚΑΣ, Στουρνάρα 47, τηλ. 36.39.475 - 36.39.478.

■ ΤΕΧΝΟΛΟΓΟΣ ΓΡΑΦΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ — ΝΑ-
ΤΑΣΣΑ ΡΑΠΤΟΠΟΥΛΟΥ, Ασπασίας 34, Χολαργός,
τηλ. 65.12.449.

■ ΣΧΟΛΕΣ «ΩΜΕΓΑ» — ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΙΟΤΡΟ-
ΠΟΣ, Πλατεία Συντάγματος.

■ ΤΑΒΕΡΝΑ — ΚΩΣΤΟΥΡΟΣ ΑΘ., Φωκίδος 28,
Αμπελόκηποι, τηλ. 77.76.843.

■ ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ - ΨΙΛΙΚΑ — ΚΩΣΤΟΥΡΟΣ Γ.
Κυπαρίας - Μιλήτου Πειραιάς.

■ ΤΑΒΕΡΝΑ — ΚΟΥΦΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, Ποταμιά-
νου 2, Ιλίσια (πίσω από Ξενοδ. «Χόλυ Ντέυ»), τηλ.
77.87.201.

■ ΦΩΤΙΣΤΙΚΑ ΕΙΔΗ «ΑΛΕΞΙΦΩΤΟ», Μ. Ασίας
35, Γουδί, τηλ. 77.53.831.

■ ΧΥΜΟΙ ΦΡΟΥΤΩΝ - ΠΟΤΟΠΟΙΪΑ — Κ. Ν.
ΚΟΛΛΙΑΣ, Κυπρίων Αγωνιστών 15, Αργυρούπολη,
τηλ. 99.25.889, 99.17.845.

■ ΜΩΣΑΪΚΑ - ΔΑΠΕΔΑ - ΜΟΝΩΣΕΙΣ ΚΛΠ.
— ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ ΑΝΔΡ., Δαγκλή 6, Πεύκη, τηλ.
80.62.510.

■ ΠΛΑΚΙΔΙΩΝ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΙΣ — ΧΑΤΖΗ-
ΧΡΙΣΤΟΦΑΣ ΑΘΑΝ., Ερ. Σταυρού 6, τηλ. 69.17.185